

**Ataskaita „Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų tarpparlamentiniai ryšiai
pagal Lisabonos sutartį“**

2009–2014 m.
2013–2014 m. metinė ataskaita

Leidinių rengė

Ryšių su nacionaliniais parlamentais direktoratas

Direktorė Christine Verger

El. paštas *christine.verger@ep.europa.eu*

Teisėkūros dialogo skyriaus vadovė Patrizia Maria Prode

El. paštas *patrizia.prode@ep.europa.eu*

Tarpinstitucinio bendradarbiavimo skyriaus vadovas Francisco Juan Gómez Martos

El. paštas *francisco.gomezmartos@ep.europa.eu*

Rankraštį parengė Eschel Alpermann

El. paštas *eschel.alpermann@ep.europa.eu*

2013–2014 M. METINĖ ATASKAITA

TURINYS

Ižanga

1. Įvadas

2. Svarbiausi tarpparlamentinio bendradarbiavimo raidos etapai ir kryptys

2.1. Tarpparlamentinė ES ekonomikos valdymo konferencija

2.2. Geltonoji kortelė dėl pasiūlymo dėl Europos prokuratūros įsteigimo (pasiūlymas dėl Europos prokuratūros)

2.3. Tarpparlamentinio bendradarbiavimo stiprinimas bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) bei bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srityse

2.4. ES parlamentai pasaulinio valdymo kontekste

3. Institucinis parlamentų bendradarbiavimas

3.1. Sąjungos reikalų parlamentinių komitetų konferencija (angl. COSAC)

3.2. ES parlamentų pirmininkų konferencija

3.3. Ryšiai su Europos Tarybos Parlamentine Asamblėja (ETPA)

4. Tarpparlamentiniai susitikimai

4.1. Tarpparlamentiniai komitetų susitikimai. Ekspertų keitimasis informacija ir nuomonėmis konkretesniais klausimais

4.2. Dvišaliai vizitai: lankstus ir veiksmingas modelis

4.3. Vaizdo konferencijos. Pažanga

5. Išankstinio perspėjimo mechanizmas. Lisabonos sutarties Protokolas Nr. 2

6. Informacijos mainų ir ryšių palaikymo priemonės

6.1. Tarpparlamentinė ES informacijos mainų sistema (angl. IPEX)

6.2. Europos parlamentinių tyrimų ir dokumentų centras (angl. ECPRD)

7. 2009–2014 m. tarpparlamentinių ryšių kryptys

Priedai

Ižanga

Ši kadencija artėja į pabaigą, todėl šioje paskutinėje metinėje ataskaitoje norėtume pristatyti šios kadencijos Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų tarpparlamentinio bendradarbiavimo raidos etapus. Praėjus daugiau kaip dvejiems mūsų sėkmingo bendradarbiavimo metams, pateikiame paskutinę ataskaitą, už kurią mes, per šią kadenciją už ryšius su nacionaliniais parlamentais atsakingi Pirmininko pavaduotojai, esame atsakingi. Be to, tai paskutinė Pirmininko pavaduotojo M. A. M. Martínezo, kuris išeis į pensiją po 22 metų darbo nacionaliniame parlamente, 15 metų darbo Europos Parlamente ir keletu metų tarpparlamentinės veiklos (jis buvo Vakarų Europos Sąjungos (VES) Asamblėjos pirmininko pavaduotojas ir Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos pirmininkas), ataskaita. Kitaip tariant, dabar tinkamas metas įvertinti nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo iki šios kadencijos pabaigos pasiektus laimėjimus ir perduoti estafetę naujai išrinktam Europos Parlamentui.

Nuo Konvento dėl Europos ateities sušaukimo tarpparlamentinis bendradarbiavimas buvo aktyviai plėtojamas ir pastaraisiais metais tikrai pagerėjo. Tai visų pirma matyti iš rekordinio Europos Parlamente (EP) surengtų tarpparlamentinių komitetų susitikimų, kurie per pastaruosius ketverius metus iš viso pritraukė daugiau kaip pusantro tūkstančio nacionalinių parlamentų narių, skaičiaus ir iš neseniai atgaivintų jungtinių komitetų susitikimų, kuriuos EP rengia kartu su pirmininkaujančios valstybės narės parlamentu. Tą taip pat rodo Europos parlamentinių tyrimų ir dokumentų centro nagrinėjamų lyginamųjų užklausų padaugėjimas, didesnis tarpparlamentinės Europos Sąjungos informacijos mainų tarp nacionalinių parlamentų platformos (angl. IPEX) pripažinimas ir Europos Sąjungos parlamentų pirmininkų konferencijos pasiryžimas sukurti dvi naujas specializuotų tarpparlamentinių konferencijų formas.

Per pastaruosius dvejus metus ES parlamentų pirmininkų konferencija tapo dar svarbesnė, kadangi tarpparlamentiniam bendradarbiavimui skirtas vaidmuo pagal Protokolo (Nr. 1) dėl nacionalinių parlamentų vaidmens 9 straipsnį, ir tuo remiantis pradėta kurti būsimus tarpparlamentinius ryšius. ES parlamentų pirmininkų konferencijoje, panaikinus VES Parlamentinę Asamblėją, susitarta dėl dviejų naujų formų tarpparlamentinės kontrolės bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) bei bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srityse nustatymo ir dėl ekonominio valdymo atitinkamai 2012 ir 2013 m., kaip atsvaros valstybių narių vykdomo tarpvyriausybinių sprendimų priėmimo tendencijai. Pirmieji šių naujų tarpparlamentinių konferencijų renginiai suteikė galimybę vykdyti didesnę parlamentinę kontrolę ir geriau įtvirtinti demokratiją. Šie nauji „antrosios kartos“ tarpparlamentiniai forumai, kurie skiriasi nuo Europos reikalų parlamentinių komitetų konferencijos (angl. COSAC) ar net nuo pačios ES parlamentų pirmininkų konferencijos, suburia praktinės patirties savo kompetencijos srityse turinčius specialistus. Tokie forumai, kai iškeliama ir viešai aptariami klausimai, dėl kurių iki šiol Europos lygmens sprendimai būdavo priimami per naktį už uždarytų durų, gali padėti kurti politiniams debatams palankią Europos viešąją erdvę. Nepaisant EP turimos kompetencijos, dar sunku pasakyti, ar šios tarpparlamentinės konferencijos gali padėti užtikrinti didesnę ES politikos demokratinę atskaitomybę ir parlamentinę kontrolę.

Šiomis naujomis aplinkybėmis COSAC, kuri 2013 m. Vilniuje iškilmingai paminėjo savo 50-ąjį jubiliejinį posėdį, patiria tam tikrų didelių sunkumų. Iš dalies taip yra dėl jos sudėties – ją daugiausia sudaro ES reikalų komitetų bendrųjų sričių specialistai – ir dėl jos institucinio pobūdžio ir griežtų darbo tvarkos taisyklių. Užtuot suteikusi pakankamai erdvės

tarpparlamentiniams mainams ir diskusijoms – tai yra COSAC statutu nustatytas tikslas, ši konferencija labiau primena nacionalinių ir Europos vadovų forumą, kuriame vadovai pateikia savo nuomones parlamentų nariams. Ministrai pirmininkai, ministrai, Europos Komisijos nariai ir kiti vykdomosios valdžios atstovai šiuo metu sudaro beveik du trečdalius pranešėjų. O diskusijas pradėdantys parlamento nariai sudaro tik 16 proc. pagrindinių pranešėjų, taigi jie yra veikiau išimtis. Neseniai EP delegacija kelis kartus sugebėjo įtikinti COSAC pirmininkaujantį trejetą pasikviesti keletą Europos Parlamento narių, atitinkamose srityse praktinių žinių turinčių specialistų, kad jie suteiktų informacijos diskutuojamais klausimais. Tai sukėlė aktyvias tarpparlamentines diskusijas ir iš to galima matyti, ko būtų galima pasiekti turint bent šiek tiek noro.

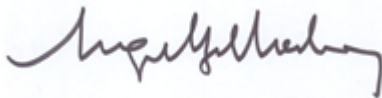
Į Lisabonos sutarties Protokolą Nr. 2 įtraukus nuostatas dėl subsidiarumo ir proporcingumo principų taikymo sudaryta galimybė didinti nacionalinių parlamentų informuotumą apie ES teisės aktų projektus ankstyvuojant jų rengimo etapu, nepaisant to, kad parlamentai ar parlamento rūmai, siekdami pasinaudoti šiuo išankstinio perspėjimo mechanizmu, skirtingai įtraukė šiuos pakeitimus į savo vidaus taisykles ir gavo skirtingus rezultatus. Nedidelis geltonųjų kortelių skaičius (tik dvi), kai nacionaliniai parlamentai taikė Protokole Nr. 2 numatytą privalomo persvarstymo procedūrą, rodo, kad nacionaliniai parlamentai ES teisės aktų projektų neblokavo. Priešingai, didelis nacionalinių parlamentų pasiūlymų, kuriuose nagrinėjamas teisėkūros procedūra priimamų aktų projektų turinys, skaičius, palyginti su santykinai nedideliu pagrįstų nuomonių, kuriuose reiškiamas susirūpinimas dėl subsidiarumo, skaičiumi (santykis maždaug 4,5 su 1), rodo didėjantį norą aktyviai prisidėti prie ES lygmens politinių diskusijų.

Nors tarpparlamentiniuose komitetų susitikimuose pastaraisiais metais dokumentai buvo nagrinėjami ankstyvuojant teisėkūros etapu (visų pirma tai buvo su daugiametės finansinės programos priėmimu ir pagrindinių ES politikos sričių, pavyzdžiui, regioninės politikos, žemės ūkio ir žuvininkystės, taip pat daugiametė išlaidų programų, reformomis susiję dokumentai), 2013 m. tarpparlamentinių komitetų susitikimų, skirtų dialogui su nacionaliniais parlamentais parengiamuoju teisėkūros etapu, rengta mažiau dar ir dėl to, kad sumažėjo atitinkamų Komisijos pasiūlymų. Kita vertus, Europos Parlamentas parengiamuoju teisėkūros etapu aktyviai nedalyvauja Komisijos ir nacionalinių parlamentų politiniame dialoge (vadinamoji J. M. Barroso iniciatyva) ir jo sistemingai nestebi. Apskritai po Lisabonos sutarties įsigaliojimo ekspertų susitikimų padaugėjo: 2010–2014 m. buvo surengta ne mažiau kaip 58 tarpparlamentiniai komitetų susitikimai, taip pat šeši jungtiniai parlamentiniai susitikimai ir penki jungtiniai komitetų susitikimai. Laikui bėgant tarpparlamentiniai komitetų susitikimai tapo standartinio pobūdžio visų komiteto narių ir nacionalinių parlamentų susitikimais, tačiau tai netrukdė rengti kitokio pobūdžio susitikimų, pavyzdžiui, pakviesti į susitikimus tik komitetų pirmininkus arba nuolat kviešti nacionalinius parlamentus. Šiuo metu EP ir kai kuriuose nacionaliniuose parlamentuose atsiradus techninėms galimybėms, bus toliau nagrinėjamos galimybės rengti videokonferencijas, kurios suteiktų galimybę rengti dar daugiau susitikimų, reaguojant į konkrečius ekspertų, pavyzdžiui, pranešėjų, poreikius keistis nuomonėmis.

Be pateikiamų faktų ir skaičių, šioje ataskaitoje mes taip pat pristatysime keletą pastaraisiais metais plėtojamų tarpparlamentinių ryšių tendencijų, t. y. didesnę oficialų nacionalinių parlamentų dalyvavimą ES institucinėje struktūroje, labiau institucionalizuotų sektorių bendradarbiavimo tarp Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų formų raidą ir būtinybę apsvaistyti COSAC, kaip tarpparlamentinių mainų forumo, vaidmenį ir pobūdį; taip pat aptarsime tendenciją rengti ne didelius susitikimus, kuriuose nagrinėjami platūs, tačiau

vykdomai parlamentinei veiklai nedidelį tiesioginį poveikį darantys politikos klausimai, bet, priešingai, labiau specializuotus susitikimus konkrečios politikos ar teisės aktų projektų klausimais; ataskaitos pabaigoje pristatysime lankstaus pobūdžio ir konkrečiai pritaikytų susitikimų, kurie tapo techniškai galimi naudojant videokonferencijas, atradimą.

Kitą EP kadenciją bus susiduriama su naujais tarpparlamentinio bendradarbiavimo srities uždaviniais, atsirandančiais dėl vis pablogėjančių ekonominių sąlygų, didėjančios tarptautinės konkurencijos, geostrateginio ir politinio nestabilumo ir labai akivaizdaus piliečių abejingumo bei nusivylimo dabartiniu Europos integracijos procesu. Ypač atsižvelgiant į pastarąjį aspektą parlamentinis bendradarbiavimas gali padėti atgaivinti Europos projektą. Demokratija negali būti primetama iš viršaus ir gali klestėti tik tuomet, jei piliečiai dalyvauja procese ir jei visos visų lygmenų institucijos savo teisėmis ir pareigomis naudojasi veiksmingai ir nuosekliai. Svarbiausias principas šiuo požiūriu yra tai, kad parlamentinė kontrolė ir atskaitomybė turi būti vykdoma tuo lygmeniu, kuriuo priimami sprendimai. Įtampos ir nuomonių skirtumų niekada nebus išvengta. Vis dėlto svarbiausia yra noras kartu konstruktyviai dirbti siekiant šiuos skirtumus įveikti ir Europos Sąjungos bei jos valstybių narių politiką nukreipti Sąjungos pamatinių principų ir jos pagrindinių tikslų, nurodytų ES sutarties 2 ir 3 straipsniuose, linkme.

Miguel Ángel Martínez
Pirmininko pavaduotojas

Othmar Karas
Pirmininko pavaduotojas

1. Įvadas

Trečią kartą nuo to laiko, kai įsigaliojo Lisabonos sutartis, pateikiame metinę Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų tarpparlamentinių ryšių raidos etapų ataskaitą. Kitaip nei ankstesnėse ataskaitose, 2013–2014 m. metinėje ataskaitoje dėmesys skiriamas ne vien tik ataskaitinio laikotarpio raidos etapams. Joje taip pat nurodomos tarpparlamentinio bendradarbiavimo ilgesnio laikotarpio kryptys ir perspektyvos. Šiai teisėkūros kadencijai artėjant į pabaigą ir praėjus ketveriems metams nuo naujų Lisabonos sutarties nuostatų dėl tarpparlamentinio bendradarbiavimo ir nacionalinių parlamentų vaidmens įsigaliojimo, laikas išnagrinėti naujosios Sutarties įgyvendinimo pažangą. Šiuo tikslu prie šių metų ataskaitos pridėtas paskutinis skyrius dėl tarpparlamentinių ryšių tendencijų 2009–2014 m. laikotarpiu.

2. Svarbiausi tarpparlamentinio bendradarbiavimo raidos etapai ir kryptys

2.1. Tarpparlamentinė ES ekonomikos valdymo konferencija

Pastaruoju metu atlikti Europos ekonomikos valdymo srities pokyčiai, įskaitant tarpvyriausybines Sutarties dėl stabilumo, koordinavimo ir valdymo (SSKV arba „fiskalinio susitarimo“) ir keletą teisėkūros priemonių – vadinamųjų „šešių dokumentų rinkinio“ ir „dviejų dokumentų rinkinio“ – priėmimą, kurių buvo imtasi reaguojant į ekonomikos ir finansų krizę, gerokai pakeitė Europos valdymą. Kartu šie pokyčiai išklė tam tikrą susirūpinimą keliančių klausimų, visų pirma dėl demokratinio teisėtumo ir atskaitomybės. Nors šie pagrindiniai principai turi būti užtikrinami tuo lygmeniu, kuriuo yra priimami ir įgyvendinami sprendimai, Europos Parlamentas seniai laikosi nuomonės, kad tarpparlamentiniam bendradarbiavimui šiuo požiūriu tenka vienas iš itin svarbių papildomų vaidmenų¹. Su ekonomikos valdymo sritimi susijusių EP komitetų, būtent Ekonomikos ir pinigų politikos (ECON) komiteto, Biudžeto (BUDG) komiteto bei Užimtumo ir socialinių reikalų (EMPL) komiteto, iniciatyva ir ES parlamentų pirmininkų konferencijai teikiant paramą tokio susitikimo rengimui, 2012 m. vasario mėn. EP surengė tarpparlamentinę konferenciją dėl Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro.

Praėjus vieniems metams, 2013 m. sausio mėn. susitikimas buvo dar labiau išplėtotas ir pavadintas *Europos parlamentų savaitė Europos semestro klausimais*. Per šią savaitę surengti trys tarpparlamentiniai komitetų susitikimai dalyvių gausa buvo patys sėkmingiausi: iš viso dalyvavo 100 narių iš 33 parlamentų rūmų (iš 26 valstybių narių) ir apie 70 EP narių. Diskusijose daugiausia dėmesio buvo skiriama Europos semestru, demokratijai ir subsidarumui, Europos semestro poveikiui griežto taupymo priemonėms ir ekonomikos augimo perspektyvoms, kovai su jaunimo nedarbu, socialiniam ekonominio koregavimo programų poveikiui finansinių sunkumų patiriančiose valstybėse narėse ir ES biudžeto vaidmeniui remiant valstybių narių Europos semestro tikslų įgyvendinimą.

Po renginio EP pirmininkas M. Schulz visų nacionalinių parlamentų pirmininkams išsiuntė laišką, kuriame pabrėžė, kad diskusijos „suteikė galimybę dalyviams labai konstruktyvioje aplinkoje ir tikrai bendradarbiaujant aptarti pagal Semestrą numatytus įvairius prioritetus ir politikos kryptis ir pasisemti vieniems iš kitų patirties jų tobulinimo ir įgyvendinimo srityje“, o tai „Europos semestro demokratinį aspektą sustiprina tiek nacionaliniu, tiek ES lygmenimis“.

¹ Žr. 2011 m. gruodžio 1 d. Europos Parlamento rezoliucijos dėl Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro preambulės E, F ir J dalis.

Kartu fiskalinio susitarimo nuostatose numatoma surengti tarpparlamentinę konferenciją siekiant „<...> aptarti biudžeto politikos ir kitus klausimus, kuriems taikoma ši Sutartis“². Per 2013 m. balandžio mėn. Nikosijoje vykusią Parlamentų pirmininkų konferenciją buvo pasiektas susitarimas įgyvendinti SSKV 13 straipsnio nuostatas. Tai atveria naujų galimybių parlamentinei kontrolei vykdyti pasitelkiant intensyvesnę tarpparlamentinį bendradarbiavimą ekonomikos valdymo srityje. Kiekvieną rudenį Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės parlamentas savo patalpose rengia vieną konferenciją. Antrąją konferenciją kiekvienų metų pradžioje EP ir Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės parlamentas kartu su EP rengia EP patalpose Briuselyje.

Laikantis šio susitarimo, pirmoji konferencija 13 straipsnio klausimu buvo surengta 2013 m. spalio 16–17 d. Vilniuje. Parlamentų nariai aptarė daug įvairių su ES ekonomikos valdymu susijusių klausimų, kaip antai: ekonomikos valdymo po krizės sistema, bankų sąjunga ir finansinė integracija ES, biudžeto konsolidavimas ir struktūrinės reformos Europoje.

Antrąją konferenciją ekonomikos valdymo klausimais EP ir Graikijos parlamentas kartu surengė 2014 m. sausio 20–22 d. EP patalpose Briuselyje. Konferencija pritraukė rekordinį skaičių dalyvių. Trijų dienų renginyje, kuriame suteikta galimybė diskutuoti įvairiomis temomis – nuo *griežtesnės biudžeto priežiūros ekonominėje ir pinigų sąjungoje (EPS)* iki *ekonominio koregavimo programų demokratinio teisėtumo* – dalyvavo apie 150 nacionalinių parlamentų narių, 60 Europos Parlamento narių ir 100 kitų nacionalinių parlamentų pareigūnų. Kaip ir praėjusiais metais, konferencijoje buvo surengta keletas plenarinių posėdžių ir lygiagrečiai vyko Ekonomikos ir pinigų politikos komiteto, Biudžeto komiteto bei Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto posėdžiai. Verta pažymėti, kad į 2014 m. oficialų EP kalendorių įtraukta naujovė, t. y. dabar jame nurodoma konkreti savaitė, kuri yra žymima kaip „Europos parlamentų savaitė“, per kurią vyksta šis renginys. Kita konferencija SSKV 13 straipsnio klausimu numatyta 2014 m. rudenį Romoje.

2.2. Geltonoji kortelė dėl pasiūlymo dėl Europos prokuratūros įsteigimo (pasiūlymas dėl Europos prokuratūros)

Lisabonos sutartis dažnai vadinama „Parlamentų sutartimi“ ypač dėl to, kad jos Protokole Nr. 2 numatoma nacionalinių parlamentų teisė nuodugnai tikrinti, ar ES teisės aktų projektai atitinka subsidiarumo principą. 2012 m. pirmą kartą nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo Komisijos pasiūlymui buvo pradėta taikyti vadinamoji geltonosios kortelės procedūra, t. y. privalomas persvarstymas, kurį atlieka teisės aktą teikianti institucija. 2012 m. rugsėjo mėn. Komisija nusprendė atsiimti savo vadinamąjį „Monti II“ pasiūlymą, tačiau ne dėl neatitikties subsidiarumo principui, bet nurodydama, kad mažai tikėtina, jog Europos Parlamente ir Taryboje pavyktų sulaukti būtinos politinės paramos pasiūlymui patvirtinti.

2013 m. privalomo persvarstymo procedūra (vadinamoji geltonoji kortelė) taikyta antrą kartą. Pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos prokuratūros įsteigimo klausimu iš nacionalinių parlamentų ar parlamento rūmų buvo gauta 13 pagrįstų nuomonių³.

² SSKV 13 straipsnis.

³ COM(2013) 534. Pagrįstos nuomonės sudarė 18 balsų iš visų 56 balsų, taigi jos viršijo nustatytą ribą, kurios reikalaujama teisėkūros procedūra priimamų aktų projektams, patenkantiems į laisvės, saugumo ir teisingumo sritį (remiantis SESV 76 straipsniu).

Pagrįstose nuomonėse pateikta tam tikrų prieštaravimų dėl pasiūlymo, be kita ko pažymima, kad Komisija nesilaikė esminių procedūrinių reikalavimų, t. y. į Komisijos aiškinamąjį memorandumą neįtrauktas išsamus paaiškinimas; trūksta Europos prokuratūros įsteigimo pridėtinės vertės, atsižvelgiant į valstybių narių teismų sistemų veiklą, pagrįstumo; buvo manoma, kad Europos prokuratūros viršvalstybinis modelis neproporcingai apribotų dabartinių valstybių narių suverenitetą baudžiamosios teisės srityje; teikta pirmenybė tokių esamų bendradarbiavimo formų, kaip Europos kovos su sukčiavimu tarnyba (angl. OLAF), gerinimui ar prevencinių priemonių naudojant ES lėšas nustatymui.

Komisija per vieną mėnesį pateikė pagrįstų nuomonių analizę⁴. Kiekvienu atveju ji padarė išvadą, kad jos pasiūlymas atitinka subsidiarumo principą. Taigi Komisija iš esmės priėjo išvados, kad pasiūlymo atsiimti arba keisti nereikia ir kad jis bus toliau svarstomas. Vis dėlto Komisija pridūrė, kad per teisėkūros procesą ji į pagrįstas nuomones atsižvelgs. Europos Parlamentas, remdamasis Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto pranešimu, neseniai priėmė savo poziciją per pirmąjį svarstymą⁵.

2.3. Tarpparlamentinio bendradarbiavimo bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) bei bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) srityse gerinimas

Vadovaujantis 2012 m. Varšuvoje vykusios ES parlamentų pirmininkų konferencijos išvadomis, pirmoji Tarpparlamentinė bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) bei bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) konferencija įvyko Pafose (Kipre). Tuo metu buvo nuspręsta dėl būsimų susitikimų darbo metodų, pavyzdžiui, delegacijų dydžio, EP įtraukimo rengiant susitikimus ir jų dažnumo.

2013 m. antroji BUSP ir BSGP konferencija vyko kovo 24–25 d. Dubline, ją surengė Airijos *Irachtas*, daugiausia dėmesio joje buvo skiriama konfliktų prevencijai, visapusiškam požiūriui į Somalio pusiasalį ir Artimųjų Rytų taikos procesą; trečioji konferencija vyko rugsėjo 4–6 d. Vilniuje, ją surengė Lietuvos *Seimas*, daugiausia dėmesio buvo skiriama Rytų partnerystei ir 2013 m. gruodžio mėn. Europos Vadovų Tarybos susitikimui gynybos ir Sirijos klausimais.

Rengiant konferenciją Europos Parlamentas glaudžiai bendradarbiavo su pirmininkaujančios valstybės narės parlamentu (darbotvarkės ir kviestinių pranešėjų klausimais), padėjo parengti išvadas ir atlikti esamų darbo tvarkos taisyklių peržiūrą.

Remiantis ES parlamentų pirmininkų konferencijos sprendimais ir pirmosios tarpparlamentinės konferencijos išvadomis, *ad hoc* peržiūros komitetas šiuo metu atlieka pirminę šių konferencijų rengimo tvarkos peržiūrą, siekdamas pateikti pasiūlymus, kurie bus svarstomi 2015 m. pavasarį Romoje rengiamoje Parlamentų pirmininkų konferencijoje. Pagrindinis šių rekomendacijų tikslas – gerinti konferenciją remiantis dabartinėmis jos darbo tvarkos taisyklėmis, pavyzdžiui, užtikrinti, kad būtų rengiamos į konkrečias sritis labiau sutelktos diskusijos, lygiagrečiai rengiant praktinius seminarus ir pateikiant trumpesnes veiklos išvadas. Vis dar aptariami pasiūlymai siekiant, kad konferencija taptų visaverte

⁴ COM(2013) 851, 2013 m. lapkričio 27 d. komunikatas.

⁵ Europos Parlamento pozicija, priimta 2014 m. vasario 25 d. per pirmąjį svarstymą, siekiant priimti Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. .../2014, kuriuo prie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnio pritaikoma keletas teisingumo srities teisės aktų, kuriuose numatytas reguliavimo procedūros su tikrinimu naudojimas, P7_TC1-COD(2013)0220.

parlamentine asamblėja. Remdamasis 2010 m. Stokholme vykusios ES parlamentų pirmininkų konferencijos išvadomis, Europos Parlamentas tokiems pokyčiams nepritaria.

2.4. ES parlamentai pasaulinio valdymo kontekste

Per pastaruosius dešimtmečius vyriausybės sukūrė daug tarptautinių organizacijų ir neoficialių grupių. Daugelyje šių organizacijų vyriausybės ar jų atstovai priima sprendimus arba tvirtina politikos gaires, o tai daro poveikį žmonių gyvenimui visame pasaulyje. Pasaulinis valdymas neturi būti sutelktas tik vyriausybių ir diplomatų rankose, į jį turi būti įtraukiami ir piliečiai bei jų išrinkti atstovai. Šiame procese tam tikrą vaidmenį turi atlikti parlamento nariai. Nors pastaraisiais metais buvo padaryta pažanga ir daugelyje šių organizacijų galima įžvelgti tam tikrą parlamentinį aspektą, esama padėtis tikrai dar nėra patenkinama.

Todėl už ryšius su nacionaliniais parlamentais atsakingi Europos Parlamento pirmininko pavaduotojai Miguel Angel Martínez ir Othmar Karas surengė parlamentinį forumą tema „ES parlamentai pasaulinio valdymo kontekste“. Renginys įvyko 2014 m. vasario 18 d. Europos Parlamento patalpose Briuselyje. Jame dalyvavo 28-i nacionalinių parlamentų nariai iš 14-oje šalių esančių 16-os nacionalinių parlamentų rūmų, aštuoni Europos Parlamento nariai, ES institucijų, tarptautinių organizacijų ir NVO atstovai.

Konferencijos dalyviai aktyviose diskusijose aptarė parlamentų ir demokratijos vaidmenį „pasaulinės vidaus politikos“ amžiuje, Europos parlamentų veiklą daugiašalėse organizacijose ir tarptautiniuose forumuose ir pristatė visuotines iniciatyvas ir tinklus, kuriuose dalyvauja tuos pačius klausimus nagrinėjantys parlamentų nariai⁶.

3. Institucinis parlamentų bendradarbiavimas

3.1. Sąjungos reikalų parlamentinių komitetų konferencija (angl. COSAC)

2013 m. Vilniuje vyko iškilmingas jubiliejinis 1989 m. lapkričio mėn. Paryžiuje įsteigtos Sąjungos reikalų parlamentinių komitetų konferencijos (angl. COSAC) 50-asis plenarinis posėdis. Ši konferencija išskirtinė dėl to, kad tai vienintelis tarpparlamentinis forumas, įtvirtintas Lisabonos sutartyje (Protokole Nr. 1). Nustatant COSAC kryptį ir veiklą pagrindinį vaidmenį atlieka rotacijos tvarka Tarybai pirmininkaujančios valstybės narės nacionalinis parlamentas. Jam padeda pirmininkaujantis trejetas, kurio nuolatinis narys yra Europos Parlamentas, o pagalbą organizuojant konferenciją teikia EP patalpose įkurtas nedidelis sekretoriatas, kuriam vadovauja nacionalinio parlamento deleguotas pareigūnas (nuolatinis narys.

Nuo 2011 m., kai COSAC pirmininkavo Lenkija, nusistovėjusi tendencija siekti bendresniu susitarimu grindžiamo požiūrio buvo konsoliduota 2013 m. Per visą Airijos ir Lietuvos pirmininkavimo laikotarpį Europos Parlamentas labai padėjo vykdyti COSAC veiklą. Keletas Europos Parlamento narių aktyviai dalyvavo Dubline ir Vilniuje vykusiuose dviejuose plenariniuose posėdžiuose. Airijos Irachtas ir Lietuvos Seimas pakvietė keturis Europos Parlamento narius būti XLIX ir L COSAC plenarinių posėdžių pagrindiniais pranešėjais, o

⁶ Visi susitikimo dokumentai ir bendro pobūdžio informacija pateikiami konferencijos interneto svetainėje adresu <http://www.europarl.europa.eu/webnp/cms/pid/1983>.

vieną EP narį – pirmuoju atsakymus pateikiančiu asmeniu. Jų kalbos ir atsakymai į auditorijos klausimus padėjo surengti tikras Europos ir tarpparlamentines diskusijas tokiomis temomis kaip vystymosi politika, 2014 m. Europos Parlamento rinkimai, demokratinis teisėtumas ES, strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimas ir plėtra bei kaimynystės politika. Be to, į EP delegacijų sudėtį Dubline ir Vilniuje įtraukti kelių EP komitetų nariai, taigi taip sudarytos palankesnės sąlygos darbotvarkės temų klausimais kompetentingiems EP nariams pateikti savo pastabas.

Taip pat galima su džiaugsmu pažymėti, kad kiti parlamentai entuziastingai dalyvavo diskusijose ir prisidėjo prie COSAC diskusijų gyvumo. Kadangi pagrindiniai pranešėjai buvo iš nacionalinių parlamentų ir EP, buvo aiškiai puoselėjamas per COSAC posėdžius vykusių diskusijų tarpparlamentinis pobūdis. Be to, buvusio Europos Parlamento pirmininko Pato Coxo pakvietimas atvykti į Vilnių, kur jis įkvepiančiai paliudijo apie Europos Parlamento parlamentinę diplomatiją, kaip pavyzdį nurodydamas savo misiją į Ukrainą, tarpparlamentiniams mainams suteikė dar vieną aspektą.

Abiejų pirmininkaujančių valstybių narių parlamentai sėkmingai siekė diegti COSAC posėdžių formos naujoves ir šiuos posėdžius atnaujinti, *inter alia*, pradėdami rengti ekspertų grupių diskusijas, sukurdami jauniems piliečiams, atstovaujantiems mažumų grupėms, skirtą forumą ir surengdami neoficialius posėdžius pietų metu (į kuriuos susirinko daug dalyvių ir kuriuose buvo aktyviai dalyvaujama) dėl parlamentinės veiklos atliekant ES atrankinį tikrinimą ir nacionalinių parlamentų vaidmens kuriant ES sprendimų priėmimo procesą ir jį tikrinant, klausimais. Be eilinių COSAC posėdžių, pirmininkaujanti Lietuva surengė keletą susijusių papildomų renginių, pavyzdžiui, Baltijos jūros regiono parlamentinį forumą ir, pirmą kartą, COSAC moterų forumą, ir ateityje galima būtų toliau nagrinėti galimybes rengti tokius forumus.

Prieš COSAC plenarinius posėdžius tradiciškai rengiami pagrindinių frakcijų posėdžiai, kuriems pirmininkauja (arba kartu pirmininkauja) EP delegacijų pirmininkai. Pirmininkaujanti Lietuva pirmą kartą paprašė COSAC dalyvaujančių nacionalinių parlamentų delegatų užsiregistruoti dalyvauti posėdyje kartu nurodant savo politinę priklausomybę; tai palengvino grupių posėdžių organizavimą ir labai padidino dalyvių skaičių. Iš L COSAC posėdžio protokolo pirmą kartą buvo galima matyti, kurioms politinėms partijoms pranešėjai priklauso, taigi tai padėjo politizuoti COSAC.

Per COSAC posėdžius ir iš du kartus per metus rengiamų 2013 m. ataskaitų tapo aišku, kad kai kurie nacionaliniai parlamentai yra nepatenkinti dėl savo nepakankamo įsitraukimo į Europos reikalus, įskaitant jų vyriausybėms suteiktus tikrinimo įgaliojimus. Šie parlamentai daro spaudimą norėdami aktyviau dalyvauti Europos sprendimų priėmimo procese, visų pirma teisėkūros procese, keičiant Sutartis arba jų nekeičiant. Todėl ES institucijai atstovaujanti EP delegacija turėjo ne kartą primygtinai priminti, kad ES Sutarčių turi būti laikomasi. Atėjus laikui priimti pasiūlymus ir išvadas, ji taip pat turėjo nacionaliniams parlamentams priminti, kad Europos Parlamentas irgi yra COSAC narys, todėl priimtais dokumentais turi būti paisoma EP, kaip Sąjungos institucijos, vaidmens ir prerogatyvų. Kadangi to nebuvo paisoma, EP delegacija turėjo atsiriboti nuo priimamų sprendimų pabrėždama, kad ji nepitaria „visiems pasiūlyme <...> pateiktiems pasiūlymų paaiškinimams <...>, kurie galėtų prieštarauti Sutarčių formai ar turiniui <...> ir dabartinei nacionalinių ir Europos parlamentinių institucijų pusiausvyrai“.

3.2. ES parlamentų pirmininkų konferencija

ES parlamentų pirmininkų konferencija – tai iniciatyvinis tarpparlamentinio bendradarbiavimo organas. Jis kiekvieną pavasarį rengia susitikimą šalyje, kuri ES Tarybai pirmininkavo antrąjį praėjusių metų pusmetį. Prieš ES parlamentų pirmininkų konferenciją vyksta parengiamasis dalyvaujančių šalių generalinių sekretorių susitikimas⁷.

2013 m. balandžio 21–23 d. Nikosijoje vykusioje ES parlamentų pirmininkų konferencijoje, kurioje aktyviai dalyvavo Pirmininkas Martin Schulz, buvo pasiektas susitarimas dėl SSKV 13 straipsnio įgyvendinimo tvarkos (žr. 2.1 punktą).

Aptardami ES nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento vaidmenį stiprinant demokratiją ir žmogaus teises trečiojoje šalyse, parlamentų pirmininkai pabrėžė, kad tarpusavio partnerystė ir pagalba galėtų padėti kurti tinkamai veikiančius parlamentus, kuriems turėtų būti būdinga tarpusavio ir abipusė pagarba, vienodas ir veiksmingas atstovavimas, skaidrumas, atskaitomybė ir veiksmingumas tiek nacionaliniu, tiek tarptautiniu lygmenimis. Parlamentų pirmininkai skatino nacionalinius parlamentus ir Europos Parlamentą vykdyti veiklą šioje srityje, be kita ko, teikti techninę pagalbą, įgyvendinti mainų ir porines programas.

Parlamentų pirmininkai taip pat aptarė tai, kaip priartinti piliečius prie Europos Sąjungos, ir padarė išvadą, kad parlamentai turėtų sudaryti palankias sąlygas diskusijoms ES klausimais (tiek nacionaliniu, tiek tarpparlamentiniu lygmenimis) ir kad į tarpparlamentinį bendradarbiavimą reikėtų įtraukti informacijos apie tai, kaip suteikiamas tolesnis akstinas didinti piliečių informuotumą apie jų teises, ir apskritai apie ES klausimus mainus. Jie visų pirma pabrėžė, kad reikia skatinti piliečius naudotis savo rinkimų teise ir užtikrinti, kad piliečiams būtų labai aiškus ES lygmeniu priimamų sprendimų aktualumas ir tais sprendimais daromas poveikis jų gyvenimui, siekiant skatinti piliečius dalyvauti Europos Parlamento rinkimuose.

Dėl klausimo, ką parlamentai galėtų padaryti, kad didintų socialinę sanglaudą griežto taupymo laikotarpiu, parlamentų pirmininkai pabrėžė, jog Europos Sąjungos parlamentai turi užtikrinti, kad Europos Semestras būtų įgyvendinamas demokratiškai ir skaidriai, laikantis demokratinės atskaitomybės principo. Be to, parlamentai turėtų aktyviai dalyvauti nacionaliniu lygmeniu kuriant ir įgyvendinant tvirtesnių ekonominių ir socialinių reformų sistemą.

Parlamentų pirmininkai taip pat pritarė tam, kad būtų dedama vis daugiau pastangų ir priemonių siekiant skatinti Tarpparlamentinę Europos Sąjungos informacijos mainų sistemą (angl. IPEX) (žr. 6.1 punktą), nes tai yra pagrindinė techninės pagalbos ES parlamentų ir Europos institucijų informacijos mainų su ES susijusiais klausimais priemonė. Jie pritarė pasiūlymui, kad, greta dabartinės Parlamentų pirmininkų konferencijai skirtos interneto svetainės, IPEX sistemoje turėtų būti pateikiami tolesnėms tarpparlamentinėms konferencijoms (žr. 2.1 ir 2.3 punktus) skirti dokumentai.

⁷ Su visais dokumentais, susijusiais su ES parlamentų pirmininkų konferencijomis ir generalinių sekretorių parengiamaisiais susitikimais, galima susipažinti IPEX interneto svetainėje adresu www.ipex.eu.

3.3. Ryšiai su Europos Tarybos Parlamentine Asamblėja (angl. PACE)

2007 m. pasirašytas Europos Parlamento ir Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos susitarimas įpareigojo šias dvi institucijas siekti užtikrinti geresnį bendradarbiavimą ir veiklos koordinavimą. Todėl abi institucijos pakeitė savo atitinkamas darbo tvarkos taisykles, taip itin daug dėmesio skirdamos veiksmingiems abiejų institucijų kompetentingų komitetų darbo santykiams. Be to, EP Pirmininkų sueiga ir PACE pirmininkų komitetas reguliariai keitėsi informacija siekdami tikrinti santykių padėtį ir tobulintinas sritis. Vadinamojoje jungtinėje neoficialioje EP komitetų ir PACE atstovų darbo grupėje buvo susitarta dėl Europos Parlamento dalyvavimo skiriant Europos Žmogaus Teisių Teismo teisėjus procedūros.

Vis dėlto ne kartą pareikšta, kad susitarimų ir deklaracijų esmė buvo per retai įgyvendinama konkrečiais veiksmais. Visų pirma pagrindinių teisių stebėsenos srityje kyla pavojus, kad abiejose asamblėjose gali būti sukurtos lygiagrečios struktūros ir standartai. Galiausiai Europos Sąjungos prisijungimas prie Europos žmogaus teisių konvencijos atveria daug galimybių išvengti nenaudingos konkurencijos didinimo pavojaus.

Dėl nesutarimo ES Ministrų Taryboje dar labiau vilkinamas Europos Sąjungos prisijungimas prie Europos žmogaus teisių konvencijos. Tikimasi, kad prie šios konvencijos bus prisijungta 2014 m. Jeigu taip bus pasiekta, tai suteiks galimybę Europos Parlamentui ir Europos Tarybai glaudžiau bendradarbiauti politiniu ir administraciniu lygmenimis. 2014 m. sausio 9 d. vykusiame Pirmininkų sueigos ir Parlamentinės Asamblėjos frakcijų pirmininkų komiteto posėdyje buvo pabrėžtas didesnio abiejų institucijų papildomumo ir geresnės sąveikos bendros svarbos klausimais poreikis. Sakydamas kalbą per 2014 m. Parlamentinės Asamblėjos žiemos sesiją Pirmininkas M. Schulz pritarė glaudesniai ir tvariam bendradarbiavimui, visų pirma rinkimų stebėjimo srityje.

4. Tarpparlamentiniai susitikimai

4.1. Tarpparlamentiniai susitikimai. Ekspertų keitimasis informacija ir nuomonėmis konkretesniais klausimais

Pastaraisiais metais sukurtas trijų pagrindinių formų tarpparlamentinių susitikimų rinkinys, siekiant rengti forumus, skirtus keistis informacija ir nuomonėmis pasirinktomis temomis. Tarpparlamentiniai komitetų susitikimai – tai susitikimai, kurie yra rengiami vieno ar daugiau EP komitetų iniciatyva padedant Ryšių su nacionaliniais parlamentais direktoratui. Juose dalyvauja specializuotų EP komitetų ir atitinkamų nacionalinių parlamentų komitetų nariai. Šių susitikimų nereikėtų painioti su jungtiniais komitetų susitikimais ar jungtiniais parlamentiniais susitikimais, kuriuos kartu rengia Europos Parlamentas ir šalies, kuri pirmininkauja ES Tarybai, parlamentas. Jungtiniai parlamentiniai susitikimai – tai plačiomis politinėmis temomis rengiami susitikimai, o jungtiniai komitetų susitikimai – tai EP sektorių komitetų ir nacionalinių parlamentų komitetų susitikimai, kuriuose daugiausia nagrinėjamos tos politikos sritys, kuriose ES turi teisėkūros įgaliojimus pagal įprastą teisėkūros procedūrą.

2013 m. buvo surengta 17 tarpparlamentinių komitetų susitikimų ir praktinių seminarų. Tai yra didžiausias kada nors užregistruotas tarpparlamentinių komitetų susitikimų, kuriuose dalyvavo 14 nuolatinių ir specialiųjų EP komitetų, skaičius. Iš viso šiuose susitikimuose dalyvavo 374 nacionalinių parlamentų nariai (taip pat 9 ne ES šalių parlamentų nariai) ir 396 EP nariai. Aptartos įvairios temos: nuo *laisvo piliečių judėjimo* iki *Europos ekonominės politikos koordinavimo semestro* (šiuo klausimu jėgas suvienijo trys labiausiai tiesiogiai susiję EP komitetai), *bendrosios Europos pirkimo–pardavimo sutarčių teisės* ir *Europos*

gynybos ateities. Be to, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komitetas kartu su analogišku Lietuvos komitetu surengė jungtinį komitetų susitikimą tema „ES energijos vidaus rinka XXI amžiui“ – tai buvo vienas iš svarbiausių Lietuvos pirmininkavimo prioritetų. Šiame susitikime dalyvavo 32 nacionalinių parlamentų nariai (taip pat 4 ne ES šalių parlamentų nariai).

Dalyvių skaičiaus požiūriu, be Europos parlamentų savaitės (žr. 2.1 punktą), sėkmingiausias pavienis tarpparlamentinis susitikimas buvo Teisės reikalų komiteto ir Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės sukūrimas. Dabartinė policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose padėtis“, kuriame dalyvavo 35 nariai iš 21 nacionalinio parlamento (26 parlamentų rūmų), įskaitant Kroatiją ir Norvegiją. Tačiau sėkmingumo negalima vertinti vien pagal skaičius, nes, kaip ir praėjusiais metais, 2013 m. buvo surengta keletas susitikimų, kurie specialiai buvo skirti tik pirmininkams, siekiant sudaryti sąlygas diskusijoms konkretesniais klausimais.

Palyginti su 2012 m., 2013 m. tarpparlamentinių komitetų susitikimų teminės sritys, kurioms buvo skiriama daugiausia dėmesio, nebebuvo su Parlamento komitetų teisėkūros darbotvarkė susijusios temos, o buvo nagrinėjami, *inter alia*, tokie platesnio pobūdžio klausimai kaip „Ar piliečiai naudojami laisvo judėjimo teise?“, „Politikos suderinamumas vystymosi labui. Kaip Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai gali dirbti kartu?“, „Moterų atsakas į krizę“ ir „Europos gynybos ateitis“. Kita vertus, ir toliau buvo rengiami susitikimai konkrečių pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų klausimais (pavyzdžiui, dėl lyčių pusiausvyros įmonių valdybose, bendrosios Europos pirkimo–pardavimo sutarčių teisės ir Europolo).

2013 m. buvo plėtojamas naujas tarpparlamentinių komitetų susitikimų pobūdis, kaip antai susitikimai dėl vienodo ir veiksmingo ES teisės aktų (dėl aplinkos) taikymo, ES strateginės programos ir veiksmų plano (dėl žmogaus teisių ir demokratijos) įgyvendinimo ir parlamentinės išlaidų kontrolės. Dar vienas naujesnis pobūdis, kuris buvo toliau plėtojamas 2013 m. (ir 2014 m.), yra viešos tarpparlamentinės diskusijos dėl ekonomikos valdymo, kurios papildė už uždarytų durų taikomą tarpvyriausybinių sprendimų priėmimo procedūrą. Jeigu ši tendencija tęstųsi, ateityje būtų galima sukurti naują tarpparlamentinės veiklos formą – parlamentinei kontrolei skirtą forumą, siekiant įvertinti tikrąją ES teisės aktų įgyvendinimo vietoje padėtį, ir forumą, kuriame ES lygmeniu būtų iškeliamos temos, dėl kurių sprendimus vyriausybės priima per naktį. Trumpai tariant, didesnės demokratinės atskaitomybės ir kontrolės pagrindą.

4.2. Dvišaliai vizitai: lankstus ir veiksmingas modelis

Dvišaliai vizitai suteikia neoficialesnį ir konkretesnį dialogą, inicijuoto besilankančio parlamento ar parlamento rūmų iniciatyva, galimybę. Europos Parlamentas teikia logistinę paramą leisdamas naudotis posėdžių salėmis ir teikdamas vertimo žodžiu paslaugas bei padengdamas jo patalpose vykstančių dalykinių pietų išlaidas.

Kaip ir praėjusiais metais, 2013 m. dvišaliai vizitai buvo gana dažni, o aktyviausias buvo Jungtinės Karalystės parlamentas (abeji parlamento rūmai). Be abejo, dvišalių vizitų teikiamomis galimybėmis visapusiškai nepasinaudota, nes šiuo svarbiu tarpparlamentinio bendradarbiavimo būdu pasinaudojo tik 19 parlamento rūmų (įskaitant Šiaurės tarybą). Tai dar labiau stebina, nes tokio pobūdžio susitikimuose nacionalinių parlamentų nariai turi

galimybę sudaryti savo darbotvarkę ir su pagrindiniais Europos Parlamento veikėjais diskutuoti juos dominančiais klausimais. 2013 m. padaugėjo pareigūnų lygmeniu rengiamų dvišalių vizitų (jų buvo 13), o šia galimybe vidaus profesinio mokymo tikslais pasinaudojo septyni parlamento rūmai. III priede išsamiai apžvelgiami 2013 m. surengti 43 dvišaliai vizitai, kuriuose dalyvavo 124 nacionalinių parlamentų nariai ir 167 nacionalinių parlamentų darbuotojai.

4.3. Vaizdo konferencijos. Pažanga

Vaizdo konferencijos suteikia daug tarpparlamentinio bendradarbiavimo galimybių. Per pastaruosius keletą metų EP tarnybos rado techninį sprendimą, kuris suteikia galimybę rengti puikias vaizdo ir puikios garso kokybės vaizdo konferencijas teikiant vertimo žodžiu paslaugas į keletą kalbų.

Nuo 2013 m. ši technologija Europos Parlamente teikiama kaip nuolatinė paslauga, o ją pradėjus oficialiai taikyti kartu buvo vykdoma kelių rūšių jos skatinimo veikla. 2013 m. rugsėjo mėn. nacionalinių parlamentų ES reikalų pareigūnai galėjo pamatyti naujosios technologijos pajėgumą tiesioginėje daugiakalbėje vaizdo konferencijoje tarp Briuselyje esančio EP, Lietuvos parlamento Vilniuje ir Portugalijos parlamento Lisabonoje. Europos Parlamentas taip pat suteikė nacionaliniams parlamentams galimybę prie vieno iš savo eilinių tarpparlamentinių susitikimų prisijungti per vaizdo konferenciją ir, jei bus įmanoma, to sieks ir ateityje.

Dėl praktinių priežasčių naujajai sistemai vis dar taikomi tam tikri apribojimai, pavyzdžiui, susiję su EP posėdžių salių, kuriose įrengta ši technologinė įranga, skaičiumi, vertimo žodžiu kanalų, kuriais galima naudotis dalyvavimo konferencijoje vietose, skaičiumi arba su didžiausiu tokių vaizdo konferencijų, kai teikiamos vertimo žodžiu paslaugos, kurios EP gali būti surengtos per savaitę, skaičiumi. Be to, svarbu pažymėti, kad vaizdo konferencija su nacionaliniu parlamentu gali būti rengiama tik tuo atveju, jei nacionalinio parlamento naudojama įranga atitinka tuos pačius techninius standartus kaip ir EP sistema. Patirtis rodo, kad prieš išsamiau suplanuojant vaizdo konferenciją su nacionaliniu parlamentu svarbu atlikti administracinio lygmens techninius patikrinimus.

Todėl 2013 m. rudenį EP tarnybos pradėjo techninio pobūdžio nacionalinių parlamentų apklausą, siekdamas surinkti naujausių duomenų apie jų vaizdo konferencijų įrangą. 2014 m. pradžioje rezultatais pasidalyta su visais nacionaliniais parlamentais, o tai turėtų palengvinti vaizdo konferencijų rengimą ateityje.

5. Išankstinio perspėjimo mechanizmas. Lisabonos sutarties Protokolas Nr. 2

Vienas iš svarbiausių ES teisinės struktūros pokyčių per pastaruosius metus buvo Lisabonos sutarties Protokolo Nr. 2 įgyvendinimas. Protokolu nacionaliniams parlamentams suteikiama teisė nuodugniai tikrinti ES teisėkūros procedūra priimamų aktų projektus, kurie nepatenka į Europos Sąjungos išimtinės kompetencijos sritį, ir prieštarauti jų priėmimui, jeigu jie mano, kad nesilaikoma subsidarumo principo. Protokole nustatoma pasiūlymo dėl teisėkūros procedūra priimamo akto privalomo persvarstymo, kurį atlieka teisės aktų teikianti institucija, paprastai Komisija, procedūra, kai gautų pagrįstų nuomonių skaičius viršija

nustatytas ribas⁸. Yra numatytos dvi procedūros, šnekamojoje kalboje žinomos kaip geltonoji ir oranžinė kortelės (pastarosios atveju įpareigojimai yra griežtesni).

Dėl šio išankstinio perspėjimo mechanizmo buvo pakeisti Europos Parlamento darbo metodai, įskaitant jo Darbo tvarkos taisyklių pakeitimus. Nacionaliniai parlamentai savo ruožtu pasinaudojo šia galimybe nuodugnai tikrinti ne tik su subsidiarumo principu susijusius aspektus, bet ir daug kitų klausimų, įskaitant pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų turinį. Tai matyti iš to, kad iš 1546 pareiškimų, kurie iš nacionalinių parlamentų buvo gauti nuo Protokolo įsigaliojimo iki 2013 m. gruodžio mėn. pabaigos (iš viso dėl 439 teisėkūros procedūra priimamų aktų, kurie buvo pateikti nacionaliniams parlamentams nuodugnai tikrinti), tik 276 yra pagrįstos nuomonės, t. y. pareiškimai, kuriais prieštaraujama, kad teisėkūros procedūra priimamas aktas būtų priimtas, remiantis įtariamą subsidiarumo principo pažeidimu. Kiti 1270 pareiškimų yra, kaip mes juos vadiname, pasiūlymai ir juose aptariami įvairūs kiti klausimai.

Konkrečiai 2013 m. buvo atsiųstos 87 pagrįstos nuomonės dėl 115 teisėkūros procedūra priimamų aktų projektų, kurie buvo pateikti parlamentinei kontrolei. Nacionaliniai parlamentai papildomai atsiuntė 226 pasiūlymus. Tai galima palyginti su 71 pagrįsta nuomone ir 221 pasiūlymu, kurie buvo pateikti 2012 m. dėl 79 teisėkūros procedūra priimamų aktų projektų, tais metais patekusių į Protokolo Nr. 2 taikymo sritį. Todėl lygindami abejus metus galime išvelgti santykinai šiek tiek mažėjančią tendenciją, nors tiek pagrįstų nuomonių, tiek pasiūlymų absoliutūs skaičiai 2013 m. yra didesni, palyginti su 2012 m.

6. Informacijos mainų ir ryšių palaikymo priemonės

6.1. Tarpparlamentinė ES informacijos mainų sistema (angl. IPEX)

Tarpparlamentinė ES informacijos mainų sistema (angl. IPEX) sukurta vadovaujantis viena iš 2000 m. Romoje vykusios ES parlamentų pirmininkų konferencijos rekomendacijų ir buvo iškilmingai pristatyta per 2006 m. Kopenhagoje vykusią ES parlamentų pirmininkų konferenciją. Nuo tada ES nacionaliniai parlamentai, Europos Parlamentas ir šalys kandidatės prisideda įkeldamos su ES klausimais susijusią informaciją. Po to, kai 2009 m. gruodžio mėn. įsigaliojo Lisabonos sutartis, 2011 m. liepos 1 d. buvo pradėta naudoti atnaujinta interneto svetainė, padėsianti spręsti iškiliančius naujus uždavinius.

Per 2013 m. buvo sukurta naujų IPEX elementų: ES parlamentų pirmininkų konferencijos puslapyje buvo sukurti du nauji popuslapiai visiems su naujomis tarpparlamentinėmis konferencijomis, kurias ES parlamentų pirmininkų konferencija įsteigė savo 2012 m. Varšuvoje ir 2013 m. Nikosijoje vykusiuose susitikimuose, susijusiems dokumentams archyvuoti.

Per pastaruosius dvejus metus IPEX buvo pritaikyta taip, kad dokumentus galėtų gauti per naująją Europos Komisijos ryšių platformą, kuri vadinasi *eTrustEx*. Ši naujoji platforma visapusiškai pradėjo veikti 2013 m. rugpjūčio mėn. pabaigoje ir IPEX kartu su nacionaliniais parlamentais buvo pirmieji Europos Komisijos šiuo nauju ir saugiu ryšio kanalu išsiųstų dokumentų gavėjai. 2013 m. spalio mėn. Europos Komisija patenkino IPEX prašymą taip pat

⁸ Pasiūlymui nepritaria trečdalis nacionalinių parlamentų, arba ketvirtadalis – vidaus reikalų ir teisingumo srities klausimais.

gauti visus tuos dokumentus, kurie anksčiau būdavo siunčiami tik Tarybai; taigi dabar tuos dokumentus Europos Parlamentas taip pat gauna tiesiogiai. Į IPEX dalyvaujančių parlamentų gretas taip pat įtraukta Kroatija ir kroatų kalba tapo 24-ąja naršymo kalba tuo metu, kai ši šalis 2013 m. liepos 1 d. įstojo į ES.

Kai dėl nacionalinių parlamentų pagrįstų nuomonių 2013 m. spalio mėn. pabaigoje buvo panaudota antra geltonoji kortelė, tai tapo greitai žinoma ir dėl laiku į IPEX ikeltų nacionalinių parlamentų pagrįstų nuomonių. Tai užtikrinti padėjęs veiksnys buvo ir atitinkamų dokumentų vertimo į anglų kalbą pateikimas. Taigi tai tampa vis labiau įprasta praktika.

2013 m. interneto svetainės skiltyje „Naujienos“ nacionalinių parlamentų skelbiamų naujienų apie su ES klausimais susijusius įvykius ir temas padaugėjo, o tai padeda keistis ne tik su parlamentine kontrole susijusia informacija.

6.2. Europos parlamentinių tyrimų ir dokumentų centras (angl. ECPRD)

2013 m. Europos Parlamento ir Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos kartu valdomo Europos parlamentinių tyrimų ir dokumentų centro (angl. ECPRD) veikloje dalyvavo 65 parlamento rūmai iš 53 šalių ir Europos institucijų (įskaitant 41 ES valstybių narių parlamentą ar parlamento rūmus). 119 korespondentų ir korespondentų pavaduotojų tinkle atstovauja savo atitinkamiems parlamentams ir padeda vykdyti pagrindinę ECPRD veiklą, susijusią su aktyviais informacijos ir geriausios praktikos pavyzdžių mainais.

Tinklui buvo pateiktos 254 užklausos, kurioms buvo pateikti 6328 atsakymai – abiem atvejais tai yra mažiau, palyginti su 2012 m. Šį sumažėjimą didele tikimybe galima paaiškinti tuo, kad daugiausia užklausų pateikianti institucija, Vokietijos *Bundestagas*, rengė rinkimus, todėl nepateikė įprasto užklausų skaičiaus.

Europos Parlamentas atsakė 33 atvejais, tai yra mažiau nei kiti parlamentai; taip yra dėl to, kad jis atsakymus pateikia tik į su parlamentine veikla ir procedūromis susijusias užklausas. Dar svarbiau, kad Europos Parlamentui ši narystė tinkle buvo naudinga, 2013 m. jis įvairių Parlamento tarnybų reikalavimu pateikė aštuonias užklausas. Dvi užklausos buvo susijusios su artėjančiais Europos Parlamento rinkimais ir su konkrečiais EP narių įgaliojimų pabaigos klausimais. Kita užklausa suteikė duomenų apie Europos parlamentarių moterų pavardes ir tai labai prisidėjo rengiant 2013 m. lapkričio mėn. Europos Parlamente vykusį 2013 m. pasaulinio moterų parlamentarių forumo metinį aukščiausiojo lygio susitikimą. Pagal kitas užklausas, kaip antai viena užklausa dėl kelionių agentūrų ir kita užklausa dėl parlamentų išorės santykių, buvo surinkta lyginamosios analizės duomenų EP administracijoje įgyvendinamiems projektams. Europos Parlamentas daug biudžeto lėšų vėl investavo į ECPRD interneto svetainės tobulinimą ir tolesnį plėtojimą.

Pastarųjų metų rezultatai ir laimėjimai rodo, kad ECPRD yra tikras parlamentų administracijų lygmens tarpparlamentinio bendradarbiavimo sėkmės pavyzdys. Vargu ar kitur galima rasti tinkle platinamą informaciją. Seminarai suteikia galimybių parlamentų ekspertams, kuriems paprastai gana sunku susitikti su savo kolegomis pasikeisti geriausios praktikos pavyzdžiais. ECPRD modelis yra įkvėpimo šaltinis panašioms projektams pasaulyje, visų pirma Afrikoje ir Lotynų Amerikoje.

7. 2009–2014 m. tarpparlamentinių ryšių kryptys

Europos Parlamento ir nacionalinių parlamentų ryšių plėtojimo raidą per pastaruosius penkerius metus paskatino Lisabonos sutartimi padaryti instituciniai ir teisiniai pokyčiai, įskaitant išplėstą Europos Sąjungos kompetencijos sritį, o ši raida buvo kuriama tokioje aplinkoje, kuriai būdinga tarptautinė ekonomikos ir pinigų krizė. Visų pirma krizė ir paskatino ES lygmeniu imtis naujų svarbių teisinių ir kitokių pokyčių. Tačiau dauguma iš jų kelia rimtų klausimų dėl to, koku mastu užtikrinamas su parlamentarizmu susijusių principų, pavyzdžiui, atskaitomybės ir skaidrumo principų, laikymasis. Konkrečiau kalbant, vykdomosios valdžios institucijų iniciatyva ES lygmeniu sukurti nauji mechanizmai (pavyzdžiui, Europos stabilumo mechanizmas (ESM) labai sumenkina parlamentų, tarp jų ir Europos Parlamento, vaidmenį.

Tokioje aplinkoje dažnai akivaizdžiai matoma įtampa tarp nacionalinių parlamentų ir ES įstaigų, įskaitant Europos Parlamentą, nes daugelis (bet ne visi) nacionalinių parlamentų yra labai susirūpinę dėl savo tradicinio vaidmens, kaip žmonių demokratinės valios išreiškimo, suvokiamo praradimo. Vis dėlto šiomis nepalankiomis ekonominėmis, socialinėmis ir politinėmis sąlygomis tarpparlamentiniai ryšiai buvo plėtojami ir toliau siekiant išspręsti senus ir naujus uždavinius, stiprinti kiekvieno parlamento ir visų parlamentų kartu gebėjimą būti atskaitingiems už vykdomosios valdžios veiksmus, didinti skaidrumą, skatinti dialogą ir geriausios praktikos pavyzdžius bei siekti suderinti skirtumus. Galima nustatyti bent septynias tokias kryptis, jos yra aprašomos toliau.

Pirmoji kryptis rodo aktyvesnį oficialių nacionalinių parlamentų dalyvavimą ES institucinėje struktūroje. ES sutarties 12 straipsnyje aiškiai nurodoma, kad nacionaliniai parlamentai aktyviai prisideda užtikrinant gerą Sąjungos veikimą. Šis principas pagrindžiamas Lisabonos sutarties Protokole Nr. 2, kuriuo nacionaliniams parlamentams suteikiama teisė nuodugniai tikrinti ES teisės aktų projektus, kurie nepatenka į Sąjungos išimtinės kompetencijos sritį. Vis dėlto, nors pagal Protokolą nacionaliniams parlamentams suteikta galimybė kartu su ES įstaigomis spręsti klausimus, kurie neatitinka subsidiarumo principo⁹, jis neišvengė kritikos. Visų pirma kritikai teigia, kad Protokole nustatytas parlamentinės kontrolės laikotarpis (aštuonios savaitės) yra nepakankamas ir kad Komisijos atsakymai buvo pernelyg bendri ir pateikti gerokai pavėluotai. Taip pat kritikuojama ir tai, kad iki šiol nacionaliniai parlamentai Protokole numatytu privalomu persvarstymu (vadinamosiomis geltonosiomis kortelėmis) pasinaudojo tik dviem atvejais.

Galima daryti išvadą, kad, nors ir būta pastangų, nesvarbu, ar jos būtų dedamos pasinaudojant COSAC, ar neoficialiais susitikimais, ar dedant daugiau pastangų siekiant neoficialiai koordinuoti veiksmus pasitelkiant EP esančius nacionalinių parlamentų administracijų atstovus, nacionaliniai parlamentai dar nesugebėjo tarpusavyje nustatyti veiksmingų bendradarbiavimo dėl Protokolo Nr. 2 formų. Kita vertus, nedidelį geltonųjų kortelių skaičių taip pat būtų galima aiškinti kaip faktinius įrodymus, kad Europos Komisija kruopščiau paiso subsidiarumo principo. Trečias galimas nedidelio geltonųjų kortelių skaičiaus paaiškinimas yra tai, kad ne visi parlamentai laikosi tos pačios nuomonės dėl konkrečios siūlomos teisinės priemonės. Itin įdomu pažymėti tai, kad netgi tame pačiame parlamente abeji parlamento rūmai gali nesutarti dėl pasiūlymo atitikties subsidiarumo principui. Savo ruožtu Europos Parlamentas iki šiol daugiausia vadovavosi svarstymu grindžiama pozicija, atsižvelgiant į tai,

⁹ Tą patvirtina ir tai, kad beveik 80 proc. iš nacionalinių parlamentų pateikiamų rašytinių pareiškimų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų projektų, kurie patenka į Protokolo Nr. 2 taikymo sritį, nėra ginčijamas jų teisėtumas dėl subsidiarumo principo laikymosi.

kad Protokolo įgyvendinimas visų pirma yra siejamas su Europos Komisija, kuri paprastai yra teisės aktą teikianti institucija. Kita vertus, 2014 m. vasario 4 d. plenariniame posėdyje priimtoje Parlamento rezoliucijoje aiškiai nagrinėjamas subsidiarumo klausimas ir perteikiama kai kuri pagrindinė su Protokolo veikimu susijusi išreikšta kritika¹⁰.

Antroji tarpparlamentinių ryšių srities kryptis pastaruosius penkerius metus buvo tarpparlamentinės konferencijos, dėl kurių politiniu susitarimu turi būti sprendžiama ES parlamentų pirmininkų konferencijoje. Ryškus pavyzdys yra konferencija bendros užsienio ir saugumo politikos (BUSP) bei bendros saugumo ir gynybos politikos (BSGP) klausimais, kuri buvo įsteigta 2012 m. balandžio mėn. Varšuvoje vykusios ES parlamentų pirmininkų konferencijos susitikime. Stebėtojų teigimu, tarpparlamentinė BUSP ir BSGP konferencija vis labiau tampa tarpparlamentine ES užsienio, saugumo ir gynybos politikos kontrolės platforma kartu išvengiant naujų institucijų ar asamblėjų kūrimo. Ši konferencija, kurioje nuolat dalyvauja per 100 nacionalinių parlamentų narių ir šešiolikos EP narių delegacija, suteikia išskirtinę galimybę tarpparlamentinėms diskusijoms pagrindiniais ES užsienio politikos klausimais su ES vyriausioju įgaliotiniu užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoju. Visai neseniai, 2013 m. balandžio mėn., Nikosijoje vykusioje ES parlamentų pirmininkų konferencijoje buvo pasiektas susitarimas dėl SSKV 13 straipsniu grindžiamos konferencijos įsteigimo ir jos rengimą reglamentuojančių bendrųjų principų. Abiem atvejais tarpparlamentiniuose forumuose, kurie buvo įsteigti padedant ES parlamentų pirmininkų konferencijai, viena vertus, svarstoma ES lygmeniu išplėsta veikla, susijusi su klausimais, kurie paprastai reglamentuojami vietos lygmeniu, ir, kita vertus, parlamentų susirūpinimas dėl didesnio dalyvavimo užtikrinant atskaitomybę už šią veiklą, kurią iš esmės vykdo vykdomoji valdžia, ir šios veiklos kontrolę.

Trečioji kryptis yra susijusi su tarpparlamentiniais bendradarbiavimo būdais, kurie turi būti numatyti Sutartyse. Tai akivaizdžiai matoma įtraukus SESV 88 straipsnį dėl Europolo veiklos priežiūros. Tai skiriasi nuo įprastos padėties, kai tarpparlamentiniai susitikimai daugiausia būdavo rengiami nesiremiant teisinėmis nuorodomis, išskyrus ryškų COSAC pavyzdį – ši konferencija yra numatyta Sutarties Protokolo Nr. 1 10 straipsnyje. Taip pat verta pažymėti, kad šiems tarpparlamentinio bendradarbiavimo būdams būdinga pastovesnė ir reguliarsnė struktūra ir dažnai tampa būtina rengti įvairių parlamentų diskusijas dėl jų taikymo srities ir metodų. SESV 88 straipsnyje konkrečiai numatytas reglamento dėl parlamentinės Europolo veiklos priežiūros priėmimas taikant įprastą teisėkūros procedūrą. 2010 m. Stokholme ir 2011 m. Briuselyje vykusiose ES parlamentų pirmininkų konferencijose parlamentų pirmininkai susitarė, kad Europolo veiklos priežiūrą reikia užtikrinti pasinaudojant tarpparlamentiniu organu, kuriame reguliariai dalyvautų nacionalinių parlamentų ir Europos Parlamento atstovai. Tada EP Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų (LIBE) komitetui buvo patikėtas reguliarių susitikimų Europolo veiklos klausimais su atitinkamais nacionalinių parlamentų komitetais rengimas. Laikantis šio principo, nuo 2010 m. LIBE komitetas rengia metinius tarpparlamentinius komitetų susitikimus – paskutinis buvo surengtas 2013 m. lapkričio 14 d. dėl su parlamentine Europolo veiklos priežiūra susijusių nuostatų. Po to, kai 2014 m. vasario 25 d. Parlamentas priėmė savo poziciją per pirmąjį svarstymą, šiuo metu Parlamentas ir Taryba veda derybas šiuo ir kitais pasiūlymo dėl Europolo nuostatų klausimais. Kol bus pasiektas susitarimas su Taryba, verta pažymėti, kad tai yra pirmoji sritis, kurioje tarpparlamentinis bendradarbiavimas bus reglamentuojamas ES teisės aktais. Aktyvus ES parlamentų pirmininkų konferencijos dalyvavimas šiose srityse taip pat rodo, kad šis

¹⁰ 2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento rezoliucija „ES reglamentavimo kokybė, subsidiarumas ir proporcingumas. 19-oji ataskaita dėl geresnės teisėkūros (2011 m.)“ (2013/2077(INI), 21–30 punktai.

organas ir toliau bus svarbus diskusijų tokiais klausimais kaip demokratinė atskaitomybė ir valdymas forumas ir akstinas būsiamiems tarpparlamentinių ryšių srities pokyčiams. Per 2014 m. balandžio mėn. Vilniuje vykusį ES parlamentų pirmininkų konferencijos susitikimą vėl buvo nagrinėjamas „tarpparlamentinis bendradarbiavimas laisvės, saugumo ir teisingumo srityje“, atkreipiant dėmesį į ES parlamentų pirmininkų konferencijoje išreikštą norą dalyvauti parlamentinės Europolo veiklos priežiūros srityje ir vertinant Eurojusto veiklą.

Ketvirtoji kryptis yra susijusi su kai kurių tarpparlamentinio bendradarbiavimo formų svarbos mažėjimu. Visų pirma tiek jungtinių parlamentinių susitikimų, tiek jungtinių komitetų susitikimų skaičius smarkiai sumažėjo ir nuo 2012 m. nebuvo surengta nė vieno jungtinio parlamentinio susitikimo (anksčiau per metus būdavo surengiami du tokie susitikimai). Ši kryptis iš dalies atspindi tam tikrus didelius organizacinius sunkumus, dėl kurių mažėja noras rengti šiuos susitikimus, ir iš dalies tai, kad šie susitikimai, visų pirma jungtiniai parlamentiniai susitikimai, daro nedidelį tiesioginį poveikį vykdomai parlamentinei veiklai ir yra tinkami bendresnio pobūdžio diskusijoms¹¹.

Penktoji ir gana susijusi kryptis yra ta, kad reikia apsvarstyti kai kurių esamų tarpparlamentinių ryšių forumų ateitį. Organas, kurį šiuo požiūriu galima cituoti kaip ryškų pavyzdį, yra COSAC. 2013 m. rudenį COSAC iškilmingai paminėjo du kartus per metus rengiamą savo 50-ąjį posėdį. Nors teisės aktais nustatytas COSAC vaidmuo – būti organu, skirtu „užtikrinti Europos Sąjungos parlamentų keitimąsi informacija ir geriausia praktika, ypač susijusia su praktiniais parlamentinės kontrolės aspektais“¹², pastaruosius penkerius metus per COSAC posėdžius vykusiose diskusijose daugiausiai dalyvavo nacionalinės ir Europos vykdomosios valdžios nariai. Jie sudarė maždaug 60 proc. pagrindinių pranešėjų. Kita vertus, parlamentinei sričiai atstovavo mažiau kaip 30 proc. pranešėjų¹³. Visuose devyniuose nuo Švedijos pirmininkavimo (2009 m.) iki Lietuvos pirmininkavimo (2013 m.) surengtuose COSAC posėdžiuose visiškai tarpparlamentinio pobūdžio buvo tik 16 proc. diskusijų, o 63 proc. diskusijų atrinkti pagrindiniai pranešėjai buvo vien tik vykdomosios valdžios (Europos ar nacionalinės) atstovai, kurie nebuvo parlamentų nariai. Todėl tai skatina kelti klausimą, ar tikslas parlamentams keistis informacija ir geriausios praktikos pavyzdžiais, kuriam Europos Parlamentas pritaria, tebėra pagrindinė pastarųjų COSAC posėdžių tema. Tačiau atrodo, kad dialogas su Europos Sąjungos vykdomosios valdžios atstovais daugeliui nacionalinių parlamentų yra esminė COSAC veiklos dalis.

EP specializuotų komitetų narių dalyvavimas COSAC neišsprendė pagrindinės problemos, kuri glūdi šios konferencijos pamatinėje struktūroje – tai yra ES reikalų parlamentinių komitetų narių, besivadovaujančių bendro pobūdžio požiūriu, kurie savo pasiūlymais daugiau dėmesio skiria instituciniams klausimams nei (atskirai, specializuotai) politikai, konferencija. Taip pat galima įžvelgti tai, kad EP narių ir nacionalinių parlamentų narių diskusijos konkrečių politikos sričių klausimais dažniau rengiamos už COSAC ribų. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, išryškėja tendencija, kad tikslas sukurti tarpparlamentinės srities diskusijas,

¹¹ Primenama, kad jungtiniai parlamentiniai susitikimai, kaip diskusijų dėl Europos integracijos skatinimo priemonė, buvo įsteigti atmetus Europos Konstitucijos projektą.

¹² COSAC darbo tvarkos taisyklių 5.2 straipsnis.

¹³ 21 Europos Komisijos narys, įskaitant Pirmininką J. M. Barroso (du kartus) ir Pirmininko pavaduotoją M. Šeščovičių (10 kartų), Europos Vadovų Tarybos pirmininkas Herman Van Rompuy (vieną kartą), vyriausiasis įgaliotinis Bosnijoje ir Hercegovinoje (vieną kartą), ES pareigūnai (du), taip pat šeši Ministrai Pirmininkai, 18 nacionalinių ministrų ir vienas nacionalinis pareigūnas bei 10 aktyvių EP narių, du buvę EP pirmininkai ir 11 aktyvių nacionalinių parlamentų narių. Taip pat kalbėjo: trys jauni piliečiai, penki universitetų, institutų ir fondų atstovai bei du verslo atstovai (iš viso 10 kalbėtojų – 12 proc.).

bent jau svarbiose konkrečiose teisėkūros veiksmų srityse, šiuo metu dažniau įgyvendinamas atskiruose specialistų forumuose, o ne COSAC.

Priešingai dviem ankstesnėms kryptims, šeštoji kryptis yra ta, kad kai kurių kitų bendradarbiavimo formų skaičius ir svarba didėja. Visų pirma laikantis EP Ryšių su nacionaliniais parlamentais iniciatyvinės grupės rekomendacijų, tarpparlamentinių komitetų susitikimų skaičius nuolat didėjo¹⁴. Apskritai nuo 2009 m. surengta apie 60 tarpparlamentinių komitetų susitikimų daugeliu įvairių klausimų. Be to, vėl laikydamiesi Iniciatyvinės grupės rekomendacijų, komitetai šiuo metu, likus šešioms mėnesiams, svarsto numatomus tarpparlamentinius komitetų susitikimus ir savo pasiūlymus visų pirma siunčia Komitetų pirmininkų sueigai ir galiausiai Pirmininkų sueigai patvirtinti¹⁵. Vadovaujantis šia tvarka, paskelbiamas ir visiems nacionaliniams parlamentams išplatintamas kalendorius, kuriame išvardijami visi tarpparlamentiniai renginiai. Visu numatytų tarpparlamentinių komitetų susitikimų išankstinio svarstymo ir patvirtinimo procesu siekiama geriau koordinuoti tarpparlamentinę veiklą ir išvengti dubliavimosi. Šiuo tikslu į šį kalendorių taip pat įtraukiama pirmininkaujančios valstybės narės parlamento tarpparlamentinė veikla¹⁶. Vis dėlto reikia pažymėti, kad tarpparlamentinių komitetų susitikimų srityje EP komitetų veikla labai skiriasi. Nors, pavyzdžiui, tam tikri komitetai kiekvienais metais surengia vieną ar daugiau tarpparlamentinių komitetų susitikimų, kai kurie kiti komitetai per pastaruosius penkerius metus nesurengė nė vieno tarpparlamentinio komitetų susitikimo. Be to, nors ir yra didelis bendras polinkis rengti tarpparlamentinius komitetų susitikimus, faktiniai klausimų ir vidaus apklausų šių susitikimų klausimais duomenys taip pat rodo, kad reikia nuolat svarstyti šių susitikimų formą, esmę ir rengimo laiką.

Šiuo atveju, pavyzdžiui, visiems vienodos tvarkos principas, kurio iki šiol buvo laikomasi tarpparlamentinių komitetų susitikimų požiūriu, nebegali būti geriausiai suderinamas su atskirų komitetų interesais. Šiuo požiūriu pažymėtinas raidos etapas vėlesniais metais buvo susitikimų, kuriuose dalyvauja tik pirmininkai, rengimas. Tam tikri komitetai, pavyzdžiui, Ekonomikos ir pinigų politikos komitetas ir Užsienio reikalų komitetas, tokius susitikimus rengė siekdami diskusijų konkretesniais klausimais. Tarpparlamentinių komitetų susitikimų ateitis iš tiesų, ko gero, bus labiau orientuota į įvairesnes formas, kurios atitinka kiekvieno tokį susitikimą rengiančio komiteto poreikius ir tikslus.

Paskutinė kryptis, kurią galima išvelgti, – tai tarpparlamentinių ryšių srityje didėjanti technologijų svarba. Pavyzdžiui, vaizdo konferencijos laipsniškai tampa vis svarbesniu tarpparlamentinių susitikimų rengimo būdu, suteikiančiu didelių pranašumų išlaidų ir kelionės laiko požiūriais. Be to, IPEX, kaip patikima ir laiku taikoma informacijos mainų sistema, buvo visiškai pakeista ir dabar yra prieinama visomis 24 oficialiosiomis ES kalbomis. Technologijų sąsaja su tradiciniais ir naujais tarpparlamentinių ryšių būdais yra akivaizdi, be kita ko, kalbant apie tokius forumus kaip ES parlamentų pirmininkų konferencija, BUSP ir BSGP konferencijos bei konferencijos SSKV 13 straipsnio klausimais, kurioms IPEX paskyrė puslapius visiems susijusiems dokumentams pateikti. Be to, IPEX, kuri yra naudojama kaip pagrindinė turimos informacijos apie kiekvieno ES parlamento ar parlamento rūmų įvairius parlamentinės kontrolės etapus ir atitinkamų dokumentų, įskaitant pagrįstas nuomones ir pasiūlymus, sistema, padeda įgyvendinti Protokolą Nr. 2.

¹⁴ Ryšių su nacionaliniais parlamentais iniciatyvinė grupė: „Rekomendacijos Pirmininkų sueigai“, 3 rekomendacija.

¹⁵ Ten pat, 1 rekomendacija.

¹⁶ Pirmininkaujančių valstybių narių parlamentų tarpparlamentinė veikla apžvelgiama interneto svetainėje, kurios adresas www.IPEX.eu.

Technologijos taip pat suteikė galimybių atlikti didelius patobulinimus ir ECPRD. Dėl Europos Parlamento finansinių investicijų ECPRD interneto svetainė tapo pagrindine keitimosi lyginamąja informacija apie parlamentinę veiklą ir šios informacijos laikymo sistema. Elektroninė darbo eiga padeda sklandžiai organizuoti užklausų ir atsakymų perdavimą ir šiai eigai visiškai pritarė visi centro dalyviai. Veiksminga paieškos sistema sudaro sąlygas geriau panaudoti informacinę duomenų bazę, siekiant sutaupyti laiko, išvengti dvigubo darbo ir galiausiai užtikrinti geriausią galimybę susipažinti su informacija. Visi šie pavyzdžiai rodo technologijų galimybes sudaryti palankias tarpparlamentinio bendradarbiavimo sąlygas daugeliu atžvilgių.

2013 M. METINĖS ATASKAITOS PRIEDAS

- I. COSAC susitikimai. Temos ir pagrindiniai pranešėjai**
- II. Tarpparlamentiniai komitetų susitikimai ir kiti tarpparlamentiniai susitikimai**
- III. Dvišaliai vizitai (įskaitant vaizdo konferencijas)**
- IV. Išankstinio perspėjimo mechanizmo informacija**
- V. ECPRD. EP pateiktų lyginamųjų užklausų sąrašas ir seminarų bei teisės aktais nustatytų susitikimų sąrašas**

I PRIEDAS. COSAC susitikimai. Temos ir pagrindiniai pranešėjai

RENGINYS	TEMA	PAGRINDINIAI PRANEŠĖJAI ARBA EKSPERTŲ GRUPĖS NARIAI
<p style="text-align: center;">COSAC pirmininkų susitikimas 2013 m. sausio 27–28 d. Dublinas</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Airijos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai prioritetai • Europos ateitis. Siekis sukurti tikrą ekonominę ir pinigų sąjungą 	<ul style="list-style-type: none"> • Parlamento narys, valstybės išlaidų ir reformų ministras Brendan HOWLIN • Už institucijų ryšius ir administravimą atsakingas Pirmininko pavaduotojas Maroš ŠEFČOVIČ
<p style="text-align: center;">XLIX COSAC posėdis (Plenarinis posėdis) 2013 m. birželio 23–25 d. Dublinas</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Apžvalga ir žvilgsnis į ateitį • Europos integracijos ateitis • Vystymosi užtikrinimas • Jaunų piliečių ateitis Europoje • Plėtra ir kaimynystės politika. Pagreičio išlaikymas 	<ul style="list-style-type: none"> • Parlamento narys, Airijos Ministras Pirmininkas (<i>Taoiseach</i>), Enda KENNY • Buvęs Belgijos Atstovų rūmų pirmininkas Herman DE CROO bei Tarptautinių ir Europos reikalų instituto pirmininkas Brendan HALLIGAN • Ekspertų grupės diskusija su Mo Ibrahimio fondo pirmininku dr. Mo IBRAHIMU, Europos Parlamento Vystymosi komiteto pirmininko pavaduotoja Michèle STRIFFLER ir organizacijos „Goal“ generaliniu direktoriumi Barry ANDREWSU • Parlamento narys, švietimo ir gebėjimų ministras Ruairi QUINN ir trijų jaunų Europos piliečių: Nevin ÖZTOP (Turkija), Rachel CREEVY (Airija), Marietta HERFORT (Vengrija) kalbos • Vyriausiasis įgaliotinis Bosnijoje ir Hercegovinoje Valentin INZKO ir Europos politikos studijų centro (Briuselis) vyresnysis mokslo bendradarbis Erwan FOUÉRÉ; pirmasis atsakymus pateikiantis asmuo: Europos Parlamento pirmininko pavaduotojas Miguel Ángel MARTÍNEZ
<p style="text-align: center;">COSAC pirmininkų susitikimas 2013 m. liepos 7–8 d. Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai prioritetai • Kelias politinės ir ekonominės sąjungos link: tolesni žingsniai 	<ul style="list-style-type: none"> • Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras Linas LINKEVIČIUS • Už institucijų ryšius ir administravimą atsakingas Europos Komisijos pirmininko pavaduotojas Maroš Šefčovič

<p>L COSAC posėdis (Plenarinis posėdis) 2013 m. spalio 27–29 d. Vilnius</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Lietuvos pirmininkavimo Europos Sąjungos Tarybai padėtis • Jubiliejinis L COSAC posėdis. COSAC indėlis stiprinant tarpparlamentinį bendradarbiavimą Europos Sąjungoje • 2014 m. Europos Parlamento rinkimai: platforma diskusijai su piliečiais dėl Europos Sąjungos ateities • Parlamentinė diplomatija. EP ir Ukraina: atvejo tyrimas • Strategijos „Europa 2020“ įgyvendinimas • Demokratinis teisėtumas Europos Sąjungoje ir ES parlamentų vaidmuo • Skaitmeninė darbotvarkė. Iššūkiai ir perspektyvos: <ul style="list-style-type: none"> – Kibernetinis saugumas – Nauda verslui 	<ul style="list-style-type: none"> • J. E. Lietuvos Respublikos Ministras Pirmininkas Algirdas BUTKEVIČIUS • Prancūzijos Respublikos užsienio reikalų ministras Laurent FABIUS • Buvęs Europos Parlamento pirmininkas Pat COX ir Europos Parlamento Konstitucinių reikalų komiteto narys, pranešėjas geresnio 2014 m. Europos Parlamento rinkimų organizavimo klausimais Andrew DUFF • Buvęs Europos Parlamento pirmininkas Pat COX • Už institucijų ryšius ir administravimą atsakingas Europos Komisijos pirmininko pavaduotojas Maroš ŠEFČOVIČ ir Europos Parlamento Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto pirmininkė Pervenche BERÈS • Danijos Karalystės Folketingo Europos reikalų komiteto pirmininkė Eva Kjer HANSEN, Airijos Irachto Jungtinio Europos Sąjungos reikalų komiteto pirmininkas Dominic HANNIGAN ir buvęs Europos Parlamento pirmininkas, Europos Parlamento narys Hans Gert PÖTTERING • Europos išorės veikslių tarnybos Saugumo politikos ir sankcijų skyriaus vadovas Rudolf Peter ROY ir bendrovės „GetJar“ generalinis direktorius, Europos verslo spaudos asociacijos (angl. EBP) apdovanojimo „Europos metų vadovas 2011“ laureatas Ilja LAURS
---	---	---

II PRIEDAS

EP ir nacionalinių parlamentų tarpparlamentiniai komitetų susitikimai Briuselyje ir kiti tarpparlamentiniai susitikimai (*) 2013 m. statistinė informacija

(*) Jeigu nenurodyta kitaip, visi renginiai yra tarpparlamentiniai komitetų susitikimai.

<u>Komitetas</u>	<u>Renginys</u>	<u>Data</u>	<u>Nacionaliniai parlamentai</u>			<u>EP</u>
			<u>PN</u>	<u>Nacionalinis parlamentas</u>	<u>Parlamento rūmai</u>	<u>EP nariai</u>
<i>JURI</i>	<u>Praktinis seminaras</u> Civilinės teisės ir teisingumo klausimais tema „Ar ES piliečiai naudojami laisvo judėjimo teise?“	Sausio 23 d.	8	7	7	8
ECON, BUDG, EMPL	Parlamentų savaitė įgyvendinant Europos semestrą	Sausio 28–30 d.	100	26	33	70
<i>AFET, SEDE</i>	<u>Keitimasis nuomonėmis</u> su užsienio reikalų ministrais Carlu Bildtu ir Radoslawu Sikorskiu Bendros Europos strategijos kūrimas	Vasario 21 d.	15	12	13	35
FEMM	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Moterų atsakas į krizę“	Kovo 7 d.	14 + 2 TR	13 + TR	16	20
ENVI	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Vienodas ir veiksmingas ES aplinkos teisės taikymas. Kodėl jo nėra?“	Kovo 26 d.	27 + 1 HR	16 + 1 HR	20 + 1 HR	27
DEVE	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Politikos suderinamumas vystymosi labui. Kaip Europos Parlamentas ir nacionaliniai parlamentai gali dirbti kartu?“	Balandžio 23 d.	28 + 1 HR + 2 NO	1 +1NR	18 +1HR +1NO	8
<i>AFET, SEDE</i>	<u>Keitimasis nuomonėmis</u> Tema „Europos gynybos ateitis. NATO perspektyva“ ir dėl konferencijos tema „Politinio islamo supratimas. Vidinis požiūris“	Gegužės 6–7 d.	7	7	6	39
CRIM	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Kova su organizuotu nusikalstamumu, korupcija ir pinigų plovimu“	Gegužės 7 d.	19 + 4 HR + 2 NO	12 + HR + NO	12 + HR + NO	12
<i>JURI, FEMM</i>	<u>Keitimasis nuomonėmis</u> Biržinių bendrovių nevykdomųjų direktorių pareigas einančių asmenų lyčių pusiausvyros gerinimas	Birželio 19 d.	12 + 1 HR	9 + 1 HR	10 + 1 HR	8

**EP ir nacionalinių parlamentų tarpparlamentiniai komitetų susitikimai Briuselyje
ir kiti tarpparlamentiniai susitikimai (*)
2013 m. statistinė informacija**

(*) Jeigu nenurodyta kitaip, visi renginiai yra tarpparlamentiniai komitetų susitikimai.

<u>Komitetas</u>	<u>Renginys</u>	<u>Data</u>	<u>Nacionaliniai parlamentai</u>			<u>EP</u>
			<u>PN</u>	<u>Nacionalinis parlamentas</u>	<u>Parlamento rūmai</u>	<u>EP nariai</u>
LIBE, JURI	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės sukūrimas. Dabartinė policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose padėtis“	Birželio 20 d.	32 + 1 HR + 3 NO	19 + HR + NO	24 + HR + NO	28
JURI	<u>Praktinis seminaras</u> Tema „Pasiūlymas dėl bendrosios Europos pirkimo–pardavimo sutarčių teisės. Tolesni veiksmai“	Liepos 10 d.	7	6	6	6
ECON	<u>Keitimasis nuomonėmis</u> Tema „Europos semestro 2013 m. ciklas“	Rugsėjo 17 d.	14	12	12	20
AFET, DROI	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „ES strateginės programos ir veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje įgyvendinimas“	Rugsėjo 25 d.	19	12	13	18
AFET, SEDE	<u>Susitikime dalyvauja atitinkamų ES nacionalinių komitetų pirmininkai</u> Tema „Europos gynybos ateitis“	Lapkričio 5 d.	14	10	9	25
CONT	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Link racionalesnių išlaidų – parlamentinės išlaidų kontrolės modeliai“	Lapkričio 14 d.	18	13	13	8
LIBE	<u>Susitikime dalyvauja atitinkamų ES nacionalinių komitetų pirmininkai</u> Europos Sąjungos teisėsaugos bendradarbiavimo ir mokymo agentūra (Europol) ir sprendimų 2009/371/TVR ir 2005/681/TVR panaikinimas	Lapkričio 14 d.	7	6	6	43
REGI	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Pelningų investicijų į ekonomikos augimą ir sanglaudą link gerinant sąveikas vietos, nacionaliniu ir ES lygmenimis, siekiant įgyvendinti strategiją „Europa 2020“	Lapkričio 27 d.	25	15	15	21
ITRE	<u>Jungtinis komitetų susitikimas</u> tema „ES energijos vidaus rinka XXI amžiui“	Gruodžio 17 d.	30 + 3 NO + 1 TR + 2 XK	16 +NO+TR+XK	18 +NO+TR+ XK	60
IŠ VISO	18 tarpparlamentinių susitikimų		404 + 23			

**EP ir nacionalinių parlamentų tarpparlamentiniai komitetų susitikimai
ir kiti tarpparlamentiniai susitikimai (*) Briuselyje
2014 m. statistinė informacija**

(*) Jeigu nenurodyta kitaip, visi renginiai yra tarpparlamentiniai komitetų susitikimai.

<u>Komitetas</u>	<u>Renginys</u>	<u>Data</u>	<u>Nacionaliniai parlamentai</u>			<u>EP</u>
			<u>PN</u>	<u>Nacionalinis parlamentas</u>	<u>Parlamento rūmai</u>	<u>EP nariai</u>
ECON, BUDG, EMPL	<u>Europos parlamentų savaitė</u> Tarpparlamentinė Europos Sąjungos ekonomikos valdymo konferencija (SSKV 13 straipsnis) Europos semestro 2013 ir 2014 m. ciklai	Sausio 20–22 d.	136	28	41	58
	<u>Parlamentinis forumas</u> Rengia Pirmininko pavaduotojai Miguel Angel Martínez ir Othmar Karas „ES parlamentai pasaulinio valdymo kontekste“	Vasario 18 d.	28	15	16	8
FEMM	Tarpparlamentinis komitetų susitikimas tema „Apsaugokime moteris nuo smurto – tai iššūkis visiems“	Kovo 5 d.	34	20	22	8
LIBE	<u>Jungtinis komitetų susitikimas</u> tema „Ateities prioritetai pilietinių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų srityje“	Kovo 19 d.	37 +1 AL + 2 XK + 2 ME + 1 TR	24 + AL + XK + ME + TR	19 + AL + XK + ME + TR	60
<u>IŠ VISO</u>	<u>4 tarpparlamentiniai susitikimai</u>		<u>235</u> + 6			

III PRIEDAS

VADOVYBĖS GD. Ryšiai su nacionaliniais parlamentais Teisėkūros dialogo skyrius. Tarpinstitucinio bendradarbiavimo skyrius

2013 m. dvišaliai vizitai

<u>Data</u>	<u>Šalis ir parlamento rūmai</u>	<u>Komitetas ir kt.</u>	<u>Vizito pobūdis</u>
SAUSIO–VASARIO MĖN.			
Sausio 22 d.	UK – Lordų Rūmai	C pakomitečio EIVT klausimais vizitas į Briuselį	Narių darbo vizitas
Sausio 23 d.	UK – Lordų Rūmai	D pakomitetis energetikos tyrimų klausimais	Narių darbo vizitas
Sausio 28 d.	UK – IE	Jungtinės Karalystės ir Airijos parlamentinės asamblėjos Europos reikalų komitetas	Narių darbo vizitas
Sausio 30 d.	UK – Lordų Rūmai	E ir F pakomitečiai Protokolo Nr. 36 tyrimų klausimais	Narių darbo vizitas
Sausio 31 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Specialusis viešojo administravimo institucijų komitetas	Narių darbo vizitas
KOVO–BALANDŽIO MĖN.			
Kovo 4–5 d.	FI – Eduskunta	Suomijos parlamento Didžiojo komiteto delegacija	Narių darbo vizitas
Kovo 4–5 d.	LT – Seimas	Europos reikalų komitetas ir Užsienio reikalų komitetas	BUDG, ECON, ITRE, AFET, IMCO
Kovo 7–8 d.	LT – Seimas	Vizitas prieš pirmininkavimą	AGRI, ENVI, REGI, EMPL
Kovo 18–19 d.	LT – Seimas	Vizitas prieš pirmininkavimą	ECON, BUDG
Balandžio 9 d.	FR – Nacionalinė Asamblėja	ES reikalų komiteto nariai	Narių darbo vizitas
Balandžio 22 d.	IE – Irachtas	Jungtinė užsienio reikalų ir prekybos komiteto delegacija	Narių darbo vizitas
GEGUŽĖS–BIRŽELIO MĖN.			
Gegužės 13 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Europos reikalų kontrolės komitetas	Narių darbo vizitas
Gegužės 14–16 d.	EE – Rygikogas	Pareigūnų delegacija	Pažintinis vizitas
Gegužės 27 d.	NL – Antrieji Rūmai	Sveikatos komitetas	ENVI komiteto nariai
Gegužės 30 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Pareigūnų delegacija	Pažintinis vizitas
Birželio 25 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Specialusis transporto komitetas	Narių darbo vizitas

Birželio 26 d.	Šiaurės taryba	Socialinės rūpybos komitetas	Narių darbo vizitas
Birželio 27 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Pareigūnų delegacija	ENVI, ITRE
LIEPOS–RUGPJŪČIO MĖN.			
RUGSĖJO–SPALIO MĖN.			
Rugsėjo 24 d.	PL – Senatas	14-os komitetų pirmininkai ir nariai	ITRE ir LIBE
Rugsėjo 24–25 d.	SE – Riksdagas	Pareigūnų delegacija	Susitikimai su EP komitetų pareigūnais
Rugsėjo 25–26 d.	LV – Saeima	Parlamento pirmininkas, generalinis direktorius ir kt.	Pasirengimas Latvijos pirmininkavimui
Rugsėjo 26 d.	NL – Antrieji Rūmai	Pažintinis vizitas	Darbo pietūs su EP nariais
Spalio 2 d.	UK – Lordų Rūmai	ES ekonomikos ir finansų reikalų komitetas	Narių darbo vizitas
Spalio 2 d.	RO – Deputatų Rūmai	Rūmų pirmininkas	Susitikimas su EP nariu Hannesu Swoboda
Spalio 14 d.	NL – Antrieji Rūmai	Pagalbiniai komitetai	Susitikimai su EP nare Marietje Schaake ir pareigūnais
Spalio 14 d.	Šiaurės taryba	Delegacija	Narių darbo vizitas
Spalio 15 d.	IT – Senatas	Senatorių delegacija	Narių darbo vizitas
Spalio 17 d.	FR – Nacionalinė Asamblėja	ES reikalų komiteto nariai	Narių darbo vizitas endokrininę sistemą ardančių cheminių medžiagų klausimu
Spalio 17 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Aplinkos, maisto ir kaimo reikalų komitetas	Pareigūnų pažintinis vizitas
Spalio 17 d.	UK – Lordų Rūmai	A, B ir E pakomitečiai	Narių darbo vizitas
Spalio 30 d.	FR – Senatas		LIBE, FEMM
LAPKRIČIO–GRUODŽIO MĖN.			
Lapkričio 4 d.	UK – Lordų Rūmai	ES išorės reikalų pakomitetas	Narių darbo vizitas
Lapkričio 4–5 d.	DK – Folketingas	Pareigūnų delegacija	Pažintinis vizitas
Lapkričio 4–5 d.	SE – Riksdagas	ES koordinavimo skyrius	Pareigūnų darbo vizitas
Lapkričio 7 d.	UK – Bendruomenių Rūmai	Velso reikalų komitetas	Narių darbo vizitas
Lapkričio 12 d.	UK – Lordų Rūmai	Vidaus rinkos, infrastruktūros ir užimtumo pakomitetas	Narių darbo vizitas
Lapkričio 13 d.	UK – Bendruomenių Rūmai ir UK – Lordų Rūmai	Kontrolės skyrius ir biblioteka ir Lordų Rūmų Ekonomikos reikalų komitetas	Pareigūnų pažintinis vizitas

Lapkričio 25 d.	EE – Rygikogas	ES reikalų komitetas	Narių darbo vizitas
Lapkričio 27 d.	Šiaurės taryba	Šiaurės tarybos prezidiumas	Narių darbo vizitas
Lapkričio 26 d.	NL – Antrieji Rūmai	Žmogiškųjų išteklių valdytojai	Ekskursija su gidu Europos Parlamente
Gruodžio 2 d.	AT – Parlamentas	ES reikalų skyrius	Pareigūnų pažintinis vizitas
Gruodžio 3 d.	DK – Folketingas	Pareigūnų delegacija	Komitetų posėdžiai
Gruodžio 4 d.	ES – Generaliniai Rūmai	ES reikalų, užsienio reikalų ir Europos reikalų komitetas	Narių darbo vizitas

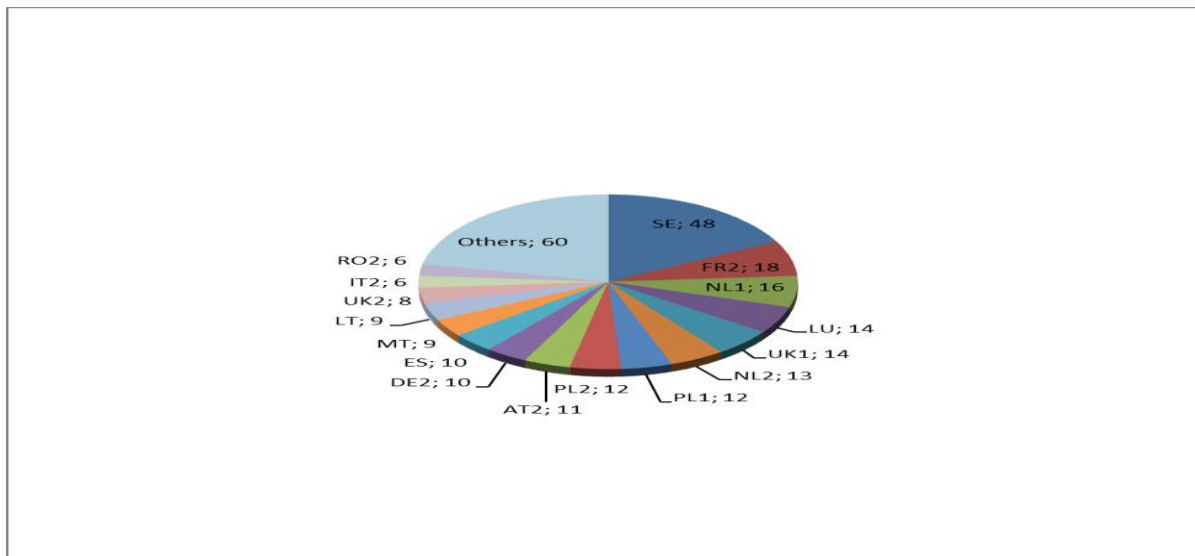
**IV PRIEDE VARTOJAMŲ
NACIONALINIŲ PARLAMENTŲ ARBA PARLAMENTO RŪMŲ
SANTRUMPŲ SĄRAŠAS**

AT1	Austrija	Nationalrat	IT1	Italija	Camera dei Deputati
AT2	Austrija	Bundesrat	IT2	Italija	Senato della Repubblica
BE1	Belgija	Chambre des Représentants	LV	Latvija	Saeima
BE2	Belgija	Sénat	LT	Lietuva	Seimas
BG	Bulgarija	Narodno sabranie	LU	Liuksemburgas	Chambre des Députés
CY	Kipras	Vouli ton Antiprosopon	MT	Malta	Kamra tad-Deputati
CZ1	Čekija	Poslanecká sněmovna	NL1	Nyderlandai	Tweede Kamer
CZ2	Čekija	Senát	NL2	Nyderlandai	Eerste Kamer
HR	Kroatija	Hrvatski Sabor	PL1	Lenkija	Sejm
DK	Danija	Folketinget	PL2	Lenkija	Senat
EE	Estija	Riigikogu	PT	Portugalija	Assembleia da República
FI	Suomija	Eduskunta	RO1	Rumunija	Camera Deputaţilor
FR1	Prancūzija	Assemblée nationale	RO2	Rumunija	Senatul
FR2	Prancūzija	Sénat	SK	Slovakija	Národná rada
DE1	Vokietija	Bundestag	SI1	Slovėnija	Državni zbor
DE2	Vokietija	Bundesrat	SI2	Slovėnija	Državni svet
EL	Graikija	Vouli ton Ellinon	ES	Ispanija	Congreso de los Diputados
HU	Vengrija	Országgyűlés	ES	Ispanija	Senado
IE1	Airija	Dáil Éireann	SE	Švedija	Riksdagen
IE2	Airija	Seanad Éireann	UK1	Jungtinė Karalystė	House of Commons
			UK2	Jungtinė Karalystė	House of Lords

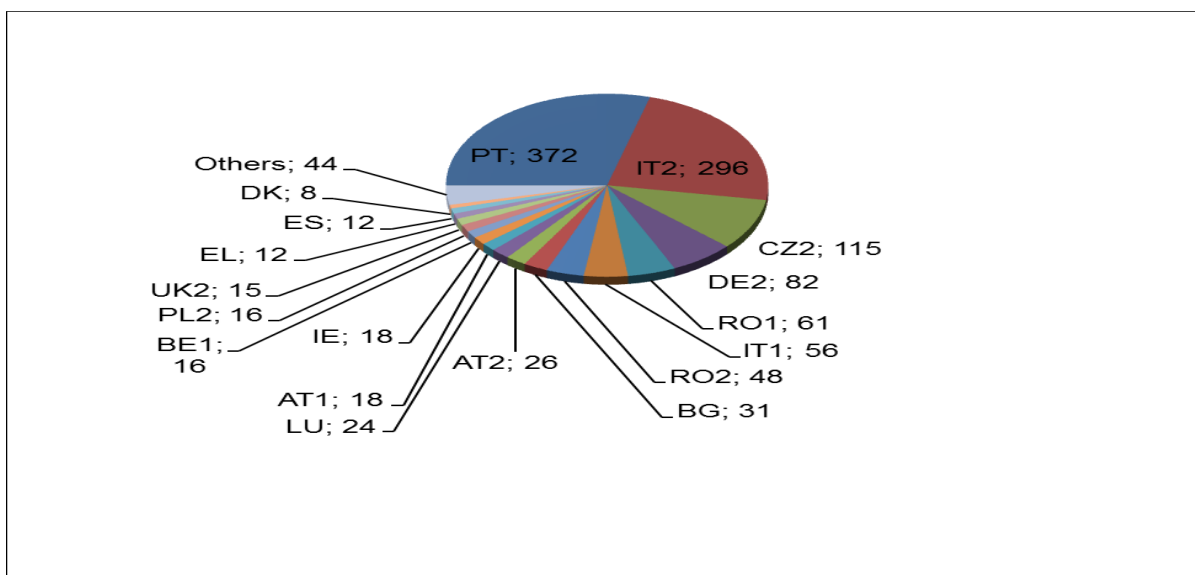
IV PRIEDAS

Išankstinio perspėjimo mechanizmo informacija

Pagrįstos nuomonės (PN) pagal parlamento rūmus (2010–2013 m.)¹⁷

Pasiūlymai pagal parlamento rūmus (2010–2013 m.)¹⁸

¹⁷ Parlamentai arba parlamento rūmai, kurie pateikė penkias arba mažiau pagrįstų nuomonių, yra apibendrinami skiltyje „Kiti“ (angl. *Others*): 5 PN: CY, IT1; 4 PN: DK, RO1; 3 PN: BE1, CZ1, CZ2, DE1, EL, FI, PT, SK; 2 PN: AT1, BE2, BG, IE*, IE1, LV; 1 PN: EE, FR1, HU, IE2, NL*, SI1; PN nebuvo: HR, SI2 (*= pateikė abeji parlamento rūmai kartu).

¹⁸ Parlamentai arba parlamento rūmai, kurie pateikė penkis arba mažiau pasiūlymų, yra apibendrinami skiltyje „Kiti“ (angl. *Others*): 5 pasiūlymai: PL1; 4 pasiūlymai: CY; CZ1, EE, LT, UK1; 3 pasiūlymai: FR2, NL2; 2 pasiūlymai: FI, FR1, MT, NL1; 1 pasiūlymas: BE2; DE1, HU, LV, SE; pasiūlymų nebuvo: HR, SI1, SI2, SK.

V PRIEDAS

ECPRD

A. Klausimai, dėl kurių Europos Parlamento politiniai organai ir administracinės tarnybos 2013 m. konsultavosi su ECPRD centru, pateikę lyginamąsias užklaudas

- Nariams skirti biuro baldai ir IRT įranga
- Parlamentų išorės santykiai
- Lisabonos sutarties Protokolo Nr. 2 8 straipsnyje numatyto subsidarumo principo pažeidimas. Su parlamentais susijusios nuostatos
- Su padėjėjų darbo sutarčių nutraukimu susiję teisiniai įsipareigojimai
- Parlamentų narių moterų pavardės Europos Sąjungoje
- Pradėjus eiti nacionalinio parlamento nario pareigas taikomos taisyklės
- Aukščiausiųjų audito institucijų atliekamas audito nuomonių palyginimas atliekant parlamentinę nacionalinių biudžetų įgyvendinimo kontrolę (dabar turint dokumentus)

B. 2013 m. ECPRD seminarai ir teisės aktų nustatyti susitikimai

Renginys	Vieta	Data
2013 m. seminarai		
„IRT grindžiamam parlamentui skirtas dalijimasis patirtimi ir sprendimais“	Baku	Lapkričio 28–29 d.
„Parlamentinei veiklai remti skirtos šiuolaikinės technologijos. Tradicijos ir uždaviniai“	Sankt Peterburgas	Rugsėjo 19–21 d.
„Naujos fiskalinės sistemos“	Viena	Birželio 20–21 d.
„Ilgalaikių nacionalinių strategijų svarstymo ir tvirtinimo parlamentuose tvarka ir praktika“	Talinas	Gegužės 30–31 d.
„Parlamentinės bibliotekos ir archyvai bei jų vaidmuo apsaugant ir išsaugant savo šalių istorinį ir kultūrinį paveldą“	Paryžius	Gegužės 31 d. – birželio 1 d.
Seminaras tema „Parl@mentai XI-e tinkle. Skaitmeninio parlamento sukūrimas“	Londonas	Gegužės 2–3 d.
„Parlamentiniai tyrimai ir parlamentų nariams prieinamų informacijos šaltinių gausa“	Praha	Balandžio 3–5 d.
2013 m. teisės aktų nustatyti susitikimai		
Metinė korespondentų konferencija	Varšuva	Spalio 17–19 d.
Vykdomojo komiteto posėdis	Viena	Rugsėjo 12–13 d.
Vykdomojo komiteto posėdis	Stokholmas	Kovo 21–22 d.

Šį leidinį rengė
Ryšių su nacionaliniais parlamentais direktoratas
Vadovybės generalinis direktoratas
Europos Parlamentas
<http://www.europarl.europa.eu/webnp/>